

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-2153/2025-89

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari I tužiteljice Irene Guszak iz Zagreba, Trpinjska 5 a, OIB: 47772955795 i II tužitelja Milivoja Markovića iz Jertovca, Jertovec 31, OIB: 96627126186, oboje zastupani po punomoćnici Ani Bandalo, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Ekonomski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, Trg J. F. Kennedyja 6, Zagreb, OIB: 27208467122, zastupanog po punomoćniku Matiji Potočnjaku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Potočnjak & partneri d.o.o., nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 7. rujna 2026., prisutnosti I i II tužitelja, punomoćnice I i II tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 15. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu, objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao I tužiteljicu s osnove društvenog položaja, na način da ju je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti I tužiteljici iznos od 12.000,00 eur s osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 3.981,68 eur od 27. ožujka 2014. pa od isplate,
- 8.018,32 eur od 3. veljače 2026. pa do isplate,

po stopi koja za razdoblje do 31. srpnja 2015. godine teče po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri

postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Utvrđuje se da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu, objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao II tužitelja s osnove društvenog položaja, na način da ga je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju.

IV. Nalaže se tuženiku isplatiti II tužitelju iznos od 12.000,00 eur s osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja, zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznos od:

- 3.981,68 eur od 27. ožujka 2014. pa od isplate,
- 8.018,32 eur od 3. veljače 2026. pa do isplate,

po stopi koja za razdoblje do 31. srpnja 2015. godine teče po eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

V. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice za isplatom bruto iznosa od 1.042,86 eur sa zatraženim kamatama.

VI. Nalaže se tuženiku isplatiti I i II tužiteljima troškove parničnog postupka u iznosu od 31.481,25 eur sa zateznim kamatama tekućim od 15. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

VII. Odbija se zahtjev I i II tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 9.625,00 eur sa zatraženim kamatama.

VIII. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. I i II tužitelji u tužbi i tijekom postupka tvrde da su od 1. srpnja 2006. zaposleni kod tuženika kao asistenti na Katedri za trgovinu, a od 29. ožujka 2011., odnosno 19. travnja 2011. kao viši asistenti. Tuženik je dana 5. lipnja 2013. raspisao javni natječaj za jednog nastavnika u znanstveno nastavno zvanje i radno mjesto docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana trgovina i turizam na Katedri za trgovinu, i za jednog nastavnika u znanstveno nastavno zvanje i radno mjesto docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana opća ekonomija na Katedri za trgovinu. Pročelnik Katedre za trgovinu prof. dr. sc. Nikola Knego i dekan tuženika prof. dr. sc. Tonči Lazibat izričito su im zabranili da se jave na raspisani javni natječaj, jer da su radna mjesta za koja se natječaj raspisuje već rezervirana za osobe koje su putem prijateljskih veza imale utjecaj na pročelnika Katedre za trgovinu prof. dr. sc. Nikolu Knegu i dekana tuženika prof. dr. sc. Tončija Lazibata. Tuženikovo obrazloženje sastojalo se od toga da je tuženik taj koji kreira kadrovsku politiku, da se zna za koga je predmetni natječaj raspisan i da je nedopustivo da se na natječaj javljaju svi. I i II tužitelji su mišljenja da je javni natječaj raspisan za sve zainteresirane pristupnike, te da nije tuženik taj koji slobodno kreira kadrovsku politiku, već se ugovori o radu moraju sklopiti s onim pristupnicima koji u najvećoj mjeri udovoljavaju uvjetima natječaja kako je propisano odredbom čl. 95. st. 3. u vezi s čl. 101. i čl. 40. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Po saznanju da su poslali svoje prijave na spomenuti natječaj, prof. dr. sc. Nikola Knego je na sjednici Katedre za trgovinu 17. srpnja 2013. prenio obavijest koju je dekan tuženika iznio 15. srpnja 2013. na sjednici Kolegija pročelnika iz koje proizlazi da viši asistenti moraju iskazati strpljivost, jer da nisu oni ti koji vode kadrovsku politiku, te da su I i II tužitelji predomišljanjem i javljanjem na predmetne natječeje doveli u pitanje nova mjesta, zbog čega slijede sankcije. Sankcija koja je uslijedila je ukidanje dodatka od 35% bruto plaće i drugih dodataka na plaću, a koji se temeljem odluke tuženika isplaćuje svim zaposlenicima od 2005. Također im nije isplaćen niti bonus (regres) u iznosu od 35% bruto plaće, koji je u rujnu isplaćen svim zaposlenicima. Odluka o obustavi isplate mjesečne akontacije prekonornog rada od 4. srpnja 2013. nije zakonita, jer je donesena kao rezultat nejednakog postupanja prema njima, a osim toga u istoj nije navedeno na koji je način utvrđeno da oni nisu ispunili uvjete za isplatu akontacije. Tuženik nije vodio evidenciju prekovremenog i prekonornog rada, pa nije niti mogao utvrditi prekovremeni i prekonornni rad, već je proizvoljno donio navedenu odluku kao sankciju zbog javljanja na natječaj. Razvidno je, dakle, da su ukidanjem dodatka od 35% na bruto plaću, te dijela dodataka za minuli rad, za akademski stupanj te dodatak s osnove Sporazuma o dodacima na plaću u obrazovanju i znanost stavljeni u nejednak položaj u odnosu na druge radnike, jer su imali različit stav, principijelno mišljenje, odnosno uvjerenje vezano uz pravo na javljanje na raspisani javni natječaj, odnosno došlo je diskriminacije s osnove mišljenja odnosno uvjerenja. Tuženik im nikada nije dostavio odluku o tome s kojim je pristupnikom odlučio sklopiti ugovore o radu, što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 95. st. 3. ZZVO-a. Međutim, poslove docenta kod tuženika počeli su obavljati dr. sc. Dario Dunković, koji ispunjava tri od četiri uvjeta Rektorskog zbora o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno-nastavna zvanja, i dr. sc. Ivan Kovač, koji ispunjava dva od četiri uvjeta, dok I tužiteljica ispunjava tri od četiri, a II tužitelj četiri od četiri. Razlog zbog kojeg je tuženik odlučio sklopiti ugovore o radu s istima, ne uzimajući u obzir pristupnike koji u većoj mjeri

udovoljavaju traženim uvjetima, je taj što su dr. sc. Dario Dunković i dr. sc. Ivan Kovač takvog društvenog položaja da su temeljem prijateljskih veza uspjeli utjecati na dekana tuženika i pročelnika katedre. Slijedom navedenog, u odnosu na njih došlo je do diskriminacije s osnove društvenog položaja. Osim navedenog, iz sadržaja Zapisnika 10. sjednice Kolegija pročelnika od 15. srpnja 2013. proizlazi da je razlog njihovog stavljanja u nejednak položaj prilikom odluke o rezultatima javnog natječaja, osim društvenog položaja, i njihova dob. Zbog diskriminacije s osnove uvjerenja pretrpjeli su znatne duševne boli, strah, stres, omalovažavanje i pritiske. I tužiteljica je zbog svega toga, i jer je imala zdravstvenih problema u obliku učestale stolice, na vlastiti zahtjev dana 31. kolovoza 2013. odlučila raskinuti radni odnos s tuženikom. Zbog toga što odabrani pristupnici imaju društveni položaj koji im je omogućio sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta, neovisno o stvarnim zaslugama, pretrpjeli su duševne boli, tugu, razočaranje, stres i brojne druge simptome. Od početka svog rada kod tuženika isključivo su koncentrirani na poslove sa studentima, i na usavršavanje, pa im je iznimno teško palo neodabiranje za radno mjesto docenta na katedri na kojoj su godinama radili. Stoga, konačno preciziranim tužbenim zahtjevom podneskom od 16. veljače 2016. (list 603.-607. spisa) I i II tužitelji predlažu sudu utvrditi da Odluka o obustavi isplate mjesečne akontacije prekonornog rada od 4. srpnja 2013. nije dopuštena, utvrditi da ih je tuženik diskriminirao s osnove izraženog mišljenja odnosno uvjerenja time što im je od 1. srpnja 2013. ukinuo isplatu dodatka na plaću od 35% bruto, te dijela dodatka na minuli rad, akademski stupanj te s osnove Sporazuma o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti, naložiti tuženiku zbog diskriminacije s osnove mišljenja odnosno uvjerenja naknaditi I tužiteljici štetu u iznosu od 30.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. ožujka 2014. pa do isplate, naložiti tuženiku zbog diskriminacije s osnove mišljenja odnosno uvjerenja naknaditi II tužitelju štetu u iznosu od 30.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate, utvrditi da je tuženik diskriminirao II tužitelja s osnove dobi i društvenog položaja time što je za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta na Katedri za trgovinu, a temeljem javnog natječaja raspisanog u Narodnim novinama za nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta za granu Trgovina i turizam na Katedri za trgovinu, odabrao pristupnika dr. sc. Darija Dunkovića, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora, naložiti tuženiku zbog diskriminacije s osnove dobi i društvenog položaja naknaditi štetu II tužitelju u iznosu od 30.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate, utvrditi da je tuženik diskriminirao I tužiteljicu s osnove dobi i društvenog položaja time što je za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta na Katedri za trgovinu, a temeljem javnog natječaja raspisanog u Narodnim novinama za nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta za granu Opća ekonomija na Katedri za trgovinu, odabrao pristupnika dr. sc. Ivana Kovača, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora, naložiti tuženiku zbog diskriminacije s osnove dobi i društvenog položaja naknaditi joj štetu u iznosu od 30.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 3. ožujka 2014. pa do isplate, te naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici bruto iznos od 11.786,19 kuna bruto s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, uz naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Nije točno da je diskriminirao I i II tužitelja po bilo kojem osnovu. Priču o diskriminaciji I i II tužitelji su iskonstruirali svjesni kako nisu u zakonskim rokovima osporavali njegovu odluku kojom im je obustavljena isplata mjesečne akontacije

prekonormnog rada u neto iznosu od 35% na mjesečne akontacije plaće. Ne spori da je u predmetnom vremenskom razdoblju I tužiteljici isplatio plaću umanjenu za predmetni dodatak, ali spori da bi takvo ustezanje bilo bez osnova ili protivno bilo kojem obvezujućem propisu. Kako navedena odluka nije osporena, ista je postala pravomoćna. Osim toga, radi se o odluci kojom I i II tužiteljima nije umanjena ugovorena plaća, već im je ukinut (ustegnut) samo dodatak na plaću koji im je i bio isplaćivan temeljem njegove jednostrane odluke. Iz Odluke o obračunu akontacije plaća na teret vlastitih sredstava od 20. siječnja 2005. razvidno je kako se obračun predmetne akontacije obračunava u proporciji rada i ne predstavlja stalni bezuvjetni dodatak na plaću svakog radnika. Prema odredbi čl. 6. Ugovora o radu I i II tužitelji imaju pravo na plaću temeljem Rješenja o nazivu radnog mjesta i plaće, konkretno na plaću višeg asistenta. Prema tome, on je sukladno Ugovoru o radu izvršio sve svoje obveze. Nije točno da je svaki mjesec svim zaposlenicima iz vlastitih sredstava isplaćivao dodatak u visini od 35% bruto plaća isplaćenih prema obračunu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. I drugim radnicima za koje se utvrdilo da u određenom razdoblju nisu svojim prekonormnim radom i premašenjem svojih obveza ispunili uvjete je uskratio isplatu predmetnog dodatka na plaću. Nadalje, I tužiteljica se potpisom Sporazuma o prestanku radnog odnosa izrijekom odrekla svih eventualnih potraživanja iz i u svezi s radnim odnosom. Mišljenje I i II tužitelja kako smatraju da nije tuženik taj koji slobodno kreira kadrovsku politiku, ne može se podvesti pod izraženo mišljenje ili uvjerenje koje Zakon o suzbijanju diskriminacije predviđa kao osnov za diskriminaciju. I i II tužitelji nisu učinili vjerojatnim kako su bili stavljeni u nepovoljniji položaj spram drugih zaposlenika s osnova izraženog mišljenja i uvjerenja, jer on ne zna kakav je stav drugih njegovih zaposlenika u svezi „kreiranja kadrovske politike“. Za njega je potpuno irelevantno mišljenje I i II tužitelja o tome treba li on samostalno ili nekako drugačije kreirati svoju kadrovsku politiku, jer se radi o „mišljenju“ koje ni kod tužitelja, niti kod drugih zaposlenika nije posebno propitivao. On I i II tužiteljima nikada nije zabranio i sugerirao neprijavljivanje na natječaj, na koji su se I i II tužitelji uredno i prijavili. Konačno, odluka o izboru kandidata s kojim će sklopiti ugovor o radu jest isključivo njegova. I i II tužiteljima nikada nije bilo zabranjeno, naređeno ili sugerirano da se ne prijavljuju na natječaj. Na natječaju su izabrani najbolji kandidati i s istima je sklopljen ugovor o radu. Razlog iz kojeg je odluka predmetne katedre bila da se uzmu dva nova člana, a ne da se postojeći izaberu u znanstveno-nastavno zvanje, je nastojane da se zadržati isti broj članova na katedri. I naputak Ministarstva obrazovanja i športa je da Fakulteti svoje suradnike – više asistente biraju na znanstveno-nastavno radno mjesto docent, tek nakon što u tom statusu provedu ukupno deset godina. Budući da I i II tužitelji na radnom mjestu asistenta i višeg asistenta nisu proveli deset godina, njegova kadrovska politika je bila da se njihov status riješi naknadno. Dekan prof. dr. sc. Tonči Lazibat nije sudjelovao u odabiru, niti je donio odluku o izboru kandidata. Prijedlog Fakultetskom vijeću od 73 člana dalo je Stručno povjerenstvo u sastavu prof. dr. sc. Nikole Knege, Rudolfa Vouka i Đure Benića, te je po dostavljenom prijedlogu Fakultetsko vijeće donijelo odluku o odabiru kandidata. Budući da je I tužiteljici radni odnos kod tuženika prestao na temelju sporazumnog raskida ugovora o radu po njezinom prijedlogu, da je Stručno povjerenstvo svoj jednoglasni prijedlog donijelo 17. listopada 2013., a Fakultetsko vijeće svoju odluku 29. listopada 2013., ista je jasno dala do znanja da ju ne zanima odluka o odabiru, te je de facto odustala od predmetnog javnog natječaja. Prema tome, I tužiteljica nije niti mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj prilikom odabira. Oспорava visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Presudom Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj PR-1629/2014-46 od 31. ožujka 2016. utvrđeno je da Odluka o obustavi isplati mjesečne akontacije prekonornog rada koju je tuženik donio 4. srpnja 2013. nije dopuštena (točka I.), utvrđeno je da je tuženik diskriminirao I i II tužitelje s osnove izraženog mišljenja odnosno uvjerenja time što im je od 1. srpnja 2013. ukinuo isplatu dodatka na plaću od 35% bruto te dijela dodatka na minuli rad, akademski stupanj te s osnove Sporazuma o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti (točka II.), naloženo je tuženiku isplatiti I tužiteljici sa osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnova mišljenja odnosno uvjerenja iznos od 30.000,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 3. ožujka 2014. pa do isplate (točka III.), naloženo je tuženiku isplatiti II tužitelju s osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove mišljenja odnosno uvjerenja iznos od 30.000,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate (točka IV.), naloženo je tuženiku isplatiti I tužiteljici bruto iznos od 3.928,73 kn sa zateznim kamatama tekućim od 15. rujna 2013. pa do isplate (točka V.), odbijen je tužbeni zahtjev II tužitelja za utvrđenjem da ga je tuženik diskriminirao sa osnove dobi i društvenog položaja time što je na javnom natječaju raspisanom u Narodnim novinama br. 67/2013, za nastavnika u znanstveno nastavno zvanje docenta za granu Trgovina i turizam na Katedri za trgovinu i za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta odabrao pristupnika dr.sc. Darija Dunkovića, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora i za naknadom štete zbog počinjene diskriminacije sa osnovi dobi i društvenog položaja u iznosu od 30.00,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate (točka VI.), odbijen je tužbeni zahtjev I tužiteljice za utvrđenjem da ju je tuženik diskriminirao sa osnove dobi i društvenog položaja time što je na javnom natječaju raspisanom u Narodnim novinama br. 67/2013, za nastavnika u znanstveno nastavno zvanje docenta za granu Opća ekonomija na Katedri za trgovinu i za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta odabrao pristupnika dr.sc. Ivana Kovača, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora i za naknadom štete zbog počinjene diskriminacije sa osnove dobi i društvenog položaja u iznosu od 30.00,00 kn sa zateznim kamatama tekućim od 3. ožujka 2014. pa do isplate (točka VII.), odbijen je tužbeni zahtjev I tužiteljice za isplatom bruto iznosa od 3.928,73 kn sa zateznim kamatama tekućim od 15. srpnja 2013. pa do isplate i bruto iznos od 3.928,73 kn sa zateznim kamatama tekućim od 15. kolovoza 2013. pa do isplate (točka VIII.), te je točkama IX.-XII. odlučeno o troškovima postupka.

4. Presudom Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ R-1123/2016-3 od 10. listopada 2017. potvrđena je prethodno navedena presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu.

5. Presudom i rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revr-430/2018-2 od 16. lipnja 2021. djelomično je odbijena kao neosnovana revizija tužitelja protiv presude Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ R-1123/2016-3 od 10. listopada 2017. kojom je potvrđena presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj PR-1629/2014-46 od 31. ožujka 2016. u točkama VI., VII. i VIII. izreke, dok je rješenjem djelomično odbačena kao nedopuštena revizija tužitelja protiv presude Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ R-1123/2016-3 od 10. listopada 2017. kojom je potvrđena Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj PR-1629/2014-46 od 31. ožujka 2016. u toč. IX., X. i XI. izreke.

6. Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-III-5785/2021 od 9. listopada 2025. ustavna tužba I i II tužitelja je usvojena te su ukinute presuda i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Revr-430/2018-2 od 16. lipnja 2021.,

toč. I. izreke presude Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ R-1123/2016-3 od 10. listopada 2017., toč. VI., VII., VIII., IX., X. i XI. izreke presude Općinskog radnog suda u Zagrebu, poslovni broj PR-1629/2014-46 od 31. ožujka 2016., te je predmet vraćen Općinskom radnom sudu u Zagrebu na ponovan postupak. Proizlazi da izjave koje su dane u kontekstu uvjeta za zapošljavanje ili pristup određenoj profesiji, a koje se referiraju na određena osobna svojstva pojedinca ili skupine pojedinaca s ciljem njihova isključivanja od pristupa određenom zaposlenju ili javnoj službi ili dužnosti, mogu same po sebi predstavljati oblik izravne diskriminacije. Izjave pročelnika katedre i dekana u tijeku natječaja za zasnivanje radnog odnosa docenta na katedri na kojoj su podnositelji bili asistenti kojima ih unaprijed isključuju od mogućnosti odabira za radno mjesto na koje su se prijavili iz razloga što je natječaj raspisan za osobe koje dotad nisu imale zasnovan radni odnos na fakultetu, odnosno vanjske pristupnike, može predstavljati oblik nejednakog postupanja na temelju društvenog položaja podnositelja (članak 1. stavak 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije, članak 14. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske), odnosno, kako je to utvrdio Europski sud za ljudska prava u kontekstu definicije pojma "drugog statusa" iz članka 14. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, može predstavljati nejednako postupanje na temelju njihovog statusa koji proizlazi iz postojećeg zaposlenja kod poslodavca, za razliku od odabranih pristupnika. Kao neproizvoljni su prihvaćeni razlozi koje su sudovi dali o tome da dob odabranih pristupnika, odnosno dob podnositelja, nije predstavljala odlučujuću pobudu za donošenje odluke o odabiru drugih pristupnika te da podnositelji nisu bili diskriminirani na temelju dobi. Međutim, u pogledu dijela tužbenog zahtjeva koji se odnosio na diskriminaciju na temelju društvenog položaja (isključenja od mogućnosti odabira na natječaju neovisno o objektivnim uvjetima koje su ispunjavali), nije ustavnopravno prihvatljiva argumentacija prvostupanjskog suda da podnositelji nisu pokazali da bi nepostojanje njihovih društvenih veza s vodećim čelnicima poslodavca mogli predstavljati zabranjenu diskriminacijsku osnovu. Ovo iz razloga što su okolnosti na temelju kojih je nastao odnos povezanosti između odabranih pristupnika te pročelnika katedre i dekana, na čijoj se navodnoj nedokazanosti temelji odbijanje tužbenog zahtjeva, bile nevažne za razmatranje biti prigovora o povredi prava na jednako postupanje s obzirom na to da su sudovi propustili dati bilo kakve razloge o drugim dokazima koje su predložili podnositelji. Ključno je to što prijava podnositelja, na temelju statusa njihova postojećeg zaposlenja na fakultetu, od početka nije imala nikakva izgleda za zaposlenje makar su ispunjavali više uvjeta za zaposlenje od odabranih vanjskih pristupnika. U tom kontekstu, natječaji koje čelnik poslodavca raspisuje kako bi unaprijed zaposlio točno određene kandidate ili pristupnike prema vlastitom odabiru, neovisno o sposobnostima i uvjetima koje ispunjavanju drugi prijavljeni kandidati, u svojoj biti predstavlja privid natječaja za radno mjesto i kao takvo negaciju ustavnog načela prijma u javne službe pod jednakim uvjetima iz članka 44. Ustava Republike Hrvatske i dostupnosti svakog radnog mjesta pod jednakim uvjetima iz članka 54. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske. Stoga, navodi pojedinaca o tome da su a priori isključeni od mogućnosti pristupa određenom radnom mjestu, napredovanja i profesionalnog razvoja, na temelju nedvojbeno iskazane namjere poslodavca da ih isključi od te mogućnosti zato što već imaju status zaposlenika kod poslodavca ili na temelju unaprijed formirane predodžbe o potrebi zaposlenja određenog drugog kandidata ili pristupnika, trebaju se u širem smislu tretirati kao njihov nepovoljni "društveni položaj" u smislu članka 14. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske na temelju kojeg su isključeni od ostvarivanja ustavnih prava iz članaka 44. i 54. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, i stoga se trebaju tretirati kao zabranjena osnova nejednakog postupanja u smislu članka

1. stavka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije, a dužnost je parničnih sudova da te navode pojedinaca i dokaze koje su u tom kontekstu pažljivo razmotre i o njihovoj analizi iznesu jasne, razumljive i detaljne razloge. Slijedom navedenog, parnični sudovi dali su razloge o definiciji "društvenog položaja" iz članka 1. stavka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije i članka 14. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, odnosno "drugog statusa" iz članka 14. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, koji su u izričitoj suprotnosti s praksom ESLJP-a i Ustavnog suda Republike Hrvatske te svrhom i smislom članaka 44. i 54. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske, a posljedično tome nisu ni ispitali ni dali dostatna i relevantna obrazloženja o odlučnim dokazima za primjenu načela affirmanti incumbit probatio, odnosno članka 20. Zakona o suzbijanju diskriminacije. Stoga je došlo do povrede članaka 14. stavka 1., 44. i 54. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske.

7. U ponovljenom postupku I i II tužitelji tvrde da su sukladno stavovima i formulacijama iz prethodno navedene odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske uskladili svoj tužbeni zahtjev, dok su kod zahtjeva za naknadom štete uzeli u obzir protek vremena od podnošenja tužbe (gotovo 12 godina), inflaciju, počinjenje osobito teške diskriminacije (jer je tuženik negirao ustavno načelo prijema u javne službe i načelo dostupnosti svakog radnog mjesta pod jednakim uvjetima), funkciju naknade štete u diskriminacijskim parnicama (odvraćajući učinak) te činjenicu da oni i nadalje trpe neimovinsku štetu, jer su zbog predmetne diskriminacije bili isključeni od pristupa ne samo radnom mjestu docenta, već i izborima u znanstvena, nastavna i znanstveno-nastavna zvanja. Stoga, podneskom od 3. veljače 2026. I i II tužitelji predlažu utvrditi da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao II tužitelja s osnove društvenog položaja na način da ga je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju, naložiti tuženiku isplatiti II tužitelju iznos od 12.000,00 eura sa osnovne naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja s pripadajućim kamatama, utvrditi da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao I tužiteljicu s osnove društvenog položaja na način da ju je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju, naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici iznos od 12.000,00 eura sa osnovne naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja sa pripadajućim kamatama, naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici bruto iznos od 1.042,86 eura sa pripadajućim kamatama uz naknadu parničnih troškova.

8. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i kod svih navoda istaknutih tijekom postupka. Ističe prigovor zastare. Oспорava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnih troškova.

9. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Oglas za natječaj (list 12.-13. i 438.-439. spisa), Zapisnik s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. (list 14.-17. i 440.-443. spisa), Odluku tuženika o obustavi isplate mjesečne akontacije prekonornog rada od 4. srpnja 2013. (list 18., 100. i 486. spisa), Zahtjev za zaštitu prava od 4. veljače 2014. (list 19.-22., 101.-103. i 444.-447. spisa), Izvješće Državnog ureda za

reviziju iz ožujka 2011. (list 23.-26. 448.-451. spisa), Izvješće Državnog ureda za reviziju iz veljače 2013. (list 27.-30. i 452.-455. spisa), Odluku o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno-nastavna zvanja od 12. srpnja 2006. (list 31.-33. i 456.-458. spisa), izvadak iz Konačnog izvješća Stručnog povjerenstva za izbor u zvanje znanstvenog suradnika-docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana trgovina i turizam na Katedri za trgovinu od 17. listopada 2013. (list 34.-46. i 459.-471. spisa), izvadak iz Konačnog izvješća Stručnog povjerenstva za izbor u zvanje znanstvenog suradnika-docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana opća ekonomija na Katedri za trgovinu od 17. listopada 2013. (list 47.-60. i 472.-485. spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme za I tužiteljicu od 1. srpnja 2006. (list 61. spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme za I tužiteljicu od 29. ožujka 2011. (list 62. i 373. spisa), Obračune plaće (list 63.-68. spisa), IP obrazac za 2013. za I tužiteljicu (list 69. spisa), medicinsku dokumentaciju (list 70.-71. spisa), Zamolbu Ministarstva, obrazovanja i sporta od 28. travnja 2014. (list 41.-42. i 519.-520. spisa), Odluku tuženika o obračunu akontacije plaća na teret vlastitih prihoda od 20. siječnja 2005. (list 43. i 375. spisa), Zapisnik sa 10. sjednice Kolegija pročelnika tuženika od 15. srpnja 2013. (list 96.-98. i 360.-362. spisa), Sporazum o prestanku radnog odnosa od 27. kolovoza 2013. (list 99. spisa), Dopis Sveučilišta u Zagrebu od 25. rujna 2013. (list 109. spisa), Pravila o kretanju dokumenata unutar Službi tuženika od 7. studenog 2006. (list 110.-111. spisa), Pravilnik o radu tuženika od 22. travnja 2011. (list 114.-145. spisa), Statut tuženika i njegove izmjene i dopune (list 146.-193. spisa), Obračune plaća I tužiteljice za razdoblje od 2006. do 2014. (list 194.-355. spisa), Dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 5. lipnja 2014. (list 363. spisa), Dopis Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 8. veljače 2013. (list 364. spisa), potpisne liste za razdoblje od svibnja do rujna 2013. (list 365.-368. spisa), Rješenje o plaći višeg asistenta od 1. ožujka 2013. (list 374. spisa), Odluku Fakultetskog vijeća tuženika od 29. listopada 2013. o izboru Ivana Kovača (list 385. spisa), Odluku Fakultetskog vijeća tuženika od 29. listopada 2013. izboru Darija Dunkovića (list 386. spisa), Zahtjev I tužiteljice za sporazumnim raskidom Ugovora o radu od 25. srpnja 2013. (list 387. spisa), Konačno izvješće Stručnog povjerenstva za izbor u zvanje znanstvenog suradnika-docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana opća ekonomija na Katedri za trgovinu od 17. listopada 2013. (list 388.-401. spisa), Konačno izvješće Stručnog povjerenstva za izbor u zvanje znanstvenog suradnika-docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana trgovina i turizam na Katedri za trgovinu od 17. listopada 2013. (list 402.-415. spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme za II tužitelja od 19. travnja 2011. (list 435. spisa), Obračune plaća za II tužitelja (list 436.-437. spisa), Ugovor o radu na određeno vrijeme za I tužiteljicu od 29. ožujka 2011. (list 62. i 373. spisa), Rješenje o plaći višeg asistenta od 1. ožujka 2013. (list 496. spisa), Žalbu I i II tužitelja (list 504.-508. spisa), Tužbu I i II tužitelja (list 509.-513. spisa), Zahtjev za provođenjem upravnog nadzora (list 514.-518. spisa), Dopise Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta od 5. lipnja 2014. i 2. prosinca 2014. (list 521.-522. spisa), Obavijest II tužitelja (list 523. spisa), Ugovor o radu za Katarinu Kovač od 28. svibnja 2014. (list 524.-525. spisa), Odluku o imenovanju Povjerenika za zaštitu dostojanstva (list 536. spisa), ispis s web stranice (list 549. spisa), Odluku tuženika od 5. lipnja 2013. (list 554. spisa), Sporazum o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti od 25. studenog 2008. (list 569.-570. spisa), zapisnik sa 2. sjednice Građanskog odjela Vrhovnog sud Republike Hrvatske od 27. svibnja 2024. (list 730-731 spisa), sudsku praksu (list 587.-596. spisa), provedeno je financijsko vještačenje (list 563.-568. spisa), saslušani su svjedoci Vesna

Brčić-Stipčević (list 526.-527. spisa), Tonći Lazibat (list 539.-540. spisa), Nikola Knego (list 540.-541. spisa), Blanka Kundih Plavevski (list 552. spisa), Dario Dunković (list 552. spisa), Ivan Kovač (list 553. spisa), te su saslušani I tužiteljica (list 527.-528., 738-739 spisa) i II tužitelj (list 529.-530., 739-741 spisa).

10. Na ročištu 7. srpnja 2014. tuženik je naveo da ne osporava vjerodostojnost Zapisnika Katedre za trgovinu od 17. srpnja 2013. i Zapisnik s 10. sjednice Kolegija pročelnika od 15. srpnja 2013.

11. Budući da je Odluka tuženika od 5. lipnja 2013. od strane II tužitelja predana nakon zaključenja prethodnog postupka, a da se ne radi o dokazu koji II tužitelj bez svoje krivnje nije mogao dostaviti do zaključenja prethodnog postupka, ista u smislu odredbe čl. 299. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku nije uzeta u obzir.

12. I i II tužitelji su podneskom od 16. veljače 2016., između ostalog, predložili sudu utvrditi da je tuženik diskriminirao II tužitelja s osnove dobi i društvenog položaja time što je na javnom natječaju raspisanom u Narodnim novinama br. 67/2013 za nastavnika u znanstveno nastavno zvanje docenta za granu Trgovina i turizam na Katedri za trgovinu i za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta odabrao pristupnika dr.sc. Darija Dunkovića, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora, naložiti tuženiku sa osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja isplatiti II tužitelju iznos od 30.000,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate, utvrditi da je tuženik diskriminirao I tužiteljicu s osnove dobi i društvenog položaja time što je na javnom natječaju raspisanom u Narodnim novinama br. 67/2013 za nastavnika u znanstveno nastavno zvanje docenta za granu Opća ekonomija na Katedri za trgovinu i za sklapanje ugovora o radu za radno mjesto docenta odabrao pristupnika dr.sc. Ivana Kovača, koji ne udovoljava u najvećoj mjeri uvjetima natječaja i uvjetima Rektorskog zbora, naložiti tuženiku sa osnove naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja isplatiti I tužiteljici iznos od 30.000,00 kuna sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate te naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici bruto iznos od 3.928,73 kuna s pripadajućim kamatama.

13. Podneskom od 3. veljače 2026. I i II tužitelji su predložili utvrditi da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao II tužitelja s osnove društvenog položaja na način da ga je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju, naložiti tuženiku isplatiti II tužitelju iznos od 12.000,00 eura sa osnovne naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja s pripadajućim kamatama, utvrditi da je tuženik prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013 diskriminirao I tužiteljicu s osnove društvenog položaja na način da ju je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju, naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici iznos od 12.000,00 eura sa osnovne naknade štete zbog počinjene diskriminacije s osnove društvenog položaja sa pripadajućim kamatama, naložiti tuženiku isplatiti I tužiteljici bruto iznos od 1.042,86 eura sa pripadajućim kamatama uz naknadu parničnih troškova.

14. Sukladno čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći. Ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtjeva iz iste činjenične osnove drugi predmet, ili novčanu svotu tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti (čl. 191. st. 2. ZPP-a). Tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen (čl. 191. st. 3. ZPP-a).

15. U odnosu na zahtjev za utvrđenjem diskriminacije, podneskom od 3. veljače 2026. I i II tužitelji nisu preinačili tužbu, budući su istim, kao i ranijom podneskom od 16. veljače 2016., predložiti utvrđenje diskriminacije s osnove društvenog položaja. Da se ne radi o preinaci tužbe proizlazi i iz djelomične promjene, odnosno dopune navoda o uvjetovanosti predmetnog nepovoljnog postupanja tuženika kojom tužbeni zahtjev nije promijenjen.

16. U odnosu, pak, na povećanje tužbenog zahtjeva za naknadom štete s osnove diskriminacije, I i II tužitelji su takav zahtjev povećali iz iste činjenične osnove i to zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe. Budući da se sukladno čl. 191. st. 2. ZPP-a takvoj preinaci tuženik nije mogao protiviti, sud je na ročištu 7. rujna 2026. istu dopustio.

17. Uvidom u Zapisnik s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. utvrđeno je da je pročelnik Katedre prof. dr. sc. Nikola Knego informirao nazočne članove da je 15. srpnja 2013. održana 10. sjednica Kolegija pročelnika na kojoj ih je dekan tuženika obavijestio da niti jedan od mlađih kolega i kolegica u statusu višeg asistenta neće otići s Fakulteta ako zadovoljava kriterije, ali da pri tome moraju iskazati strpljivost jer nisu oni ti koji vode kadrovsku politiku. Istaknuo je kao loš primjer ponašanje i događanje na dvije katedre na kojim su otvoreni procesi koji nisu dobri, a još manje bi bilo dobro da se to nastavi širiti kao zarazna bolest. S tim u vezi pročelnik katedre pročitao je dopis Ministarstva obrazovanja i sporta od 8. veljače 2013. kojim se sugerira da s obzirom na trenutnu gospodarsku situaciju da je nužna racionalizacija rashoda poslovanja pa mole da se u tom smislu rok od četiri godine iz ugovora o radu s višim asistentima primjenjuje u njegovom maksimalnom trajanju, te da se dotadašnje suradnike izabire na znanstveno-nastavno radno mjesto docenta tek nakon što u statusu asistenta, višeg asistenta provedu ukupno deset godina. Nakon toga se pročelnik katedre osvrnuo na kronologiju događanja u vezi dva raspisana natječaja i ponašanju I i II tužitelja. Na sjednici katedre je bila dana potpuna informacija, te je bilo naznačeno da je katedru potrebno ojačati s novim članovima, jer im dva člana odlaze u mirovinu 1. listopada 2013., te da će se pozicija članova katedre riješiti na jesen. Sve je bilo jasno do zadnjeg dana natječaja kada su se I i II tužitelji predomislili i odlučili se natjecati dovodeći u pitanje nova mjesta i ne poštujući stav katedre. Slijedio je razgovor kod dekana na kojem je II tužitelj iznio niz neuobičajenih prijedloga koji nisu primjereni njegovoj poziciji, a pokušaj su vođenja kadrovske politike koja je u nadležnosti dekana. Prijedlozi su bili da ih izaberu u naslovno zvanje docenta, da im ostavljaju dva predmeta, kabinet i poslijediplomski studij i da odlaze na drugu katedru. Dekan im je rekao što je trebao kazati, ne prihvaćajući njihovo ponašanje i predložio im je da se pročelniku dođu izvinuti. II tužitelj je u nekoliko navrata u komunikaciji s pročelnikom rekao da sve razumije da bi na kraju ispalo da ništa ne

razumije. Pročelnik je rekao da ne prihvaća takva ponašanja, da nije moguće svanuti prije jutra, apelirao je da se bude strpljen jer se o članovima katedre vodi računa. Pročelnik ne prihvaća niti će sudjelovati u kreiranju predatorskog sustava međusobnog proždiranja članova katedre ili tuženika do čega dovodi javljanje na natječaj svih bez obzira za koga se inicijalno raspisuje natječaj u okolnostima stjecanja pretpostavki za izbor u više zvanje. Naglasio je da narodna poslovice glasi „ljudi se vežu za riječ, a stoka za rogove“. Posljedično navedenom, slijede sankcije. U raspravu su se uključili I i II tužitelji, pri čemu je II tužitelj obrazlagao razloge prijave, a II tužiteljica je naznačila da je to njihov zajednički stav. U raspravu se uključila i prof. dr. sc. Vesna Brčić Stipčević pokušavajući pronaći opravdavajuće razloge ponašanja mlađih kolega, ali je pročelnik prekinuo njezino izlaganje. Pročelnik je naveo da mu radi svega nije ugodno, da je nezahvalno i teško raditi sa suradnicima koji ne poštuju zauzete stavove i da je to razlog da budu sankcionirani. Također je konstatirano da će bonus od 35% biti isplaćen nakon povratka s godišnjeg odmora.

18. Uvidom u Zapisnik s 10. sjednice Kolegija pročelnika tuženika od 15. srpnja 2013. utvrđeno je da je dekan prof. dr. sc. Tonći Lazibat izrazio nezadovoljstvo postupcima nekih mlađih kolega vezano uz javljanje na natječaj za zaposlenje. Iako se stalno naglašava da nitko neće ostati bez posla ukoliko je na vrijeme doktorirao i ispunjava sve svoje obveze, neki mladi kolege javljaju se na natječaj starijim kolegama i to nije korektno. Također se javljaju i na natječaje za nova radna mjesta. Takvo ponašanje nije primjereno i međusobno se ne smije raditi konkurencija.

19. I tužiteljica je u svom iskazu navela da je u svibnju 2013. pročelnik Katedre za trgovinu prof. dr. sc. Nikola Knego obavijestio da će biti raspisan natječaj za dva docentska mjesta, ali da će to biti natječaj za vanjske kandidate i da nije namijenjen njima. Ujedno je rekao da se ti natječaji raspisuju zbog odlaska prof. dr. sc. Brčić- Stipčević i prof. dr. sc. Bilena u mirovinu. U tom trenutku ona i II tužitelj su već dvije i pol godine bili viši asistenti, a uvjete za docenturu su imali već u ožujku, odnosno travnju 2011. Drugi asistenti na Katedri za trgovinu nisu imali uvjete za docenturu. Ona i II tužitelj su se predomišljali da li se javiti ili ne, te su svoje prijave podnijeli zadnji dan natječaja. U razdoblju od svibnja pa do prijave na natječaj nije komunicirala s dekanom i pročelnikom, već je o svojoj želji i prijavi komunicirala samo s profesoricom Brčić- Stipčević i II tužiteljem. U lipnju 2013. dok je natječaj bio u tijeku, nazvao ju je pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego, te se isti drečao, bio je uzrujan, govorio je povišenim tonom da što si oni to umišljaju, kako su se mogli javiti na natječaj, da im to nije trebalo i da su si time kupili jednosmjernu kartu. Također se čula s II tužiteljem koji joj je rekao da je posjetio pročelnika, te istog obavijestio da su se prijavili na natječaje. Profesor dr. sc. Nikola Knego je i s II tužiteljem razgovarao povišenim tonom, rekao mu da će zbog toga imati problema i da mu to nije trebalo, te je 16. ili 17. lipnja 2013. pozvana na razgovor u dekanat. Na razgovoru u dekanatu bili su ona i II tužitelj, prof. dr. sc. Nikola Knego i prof. dr. sc. Tonći Lazibat, na kojem je II tužitelj iznio razloge zbog kojih su se prijavili. Između ostalog, rekao je da je to bilo i zbog njihovog statusa, dvije godine ispunjenih uvjeta i recesije u gospodarstvu zbog čega se natječaji kod tuženika nisu prečesto raspisivali. Ona je uz navedeno možda dodala još dvije rečenice. S obzirom da su bili iznenađeni načinom komunikacije i porukama koje je gospodin Knego prenosio, zaključili su da im neće biti lako nastaviti raditi na Katedri za trgovinu, te su na tom sastanku predložili da se pokušaju prebaciti na neku drugu katedru. Nakon toga ja dekan preuzeo riječ i počeo govoriti u svjetlu "E sad slušajte mene, ja sam moćan čovjek, jer ne bih bio tu gdje jesam, tko ste vi gušteri mladi, kako ste se mogli javiti na natječaj, izigrali ste povjerenje katedre " i sl., te

je rekao da on neće tolerirati takvo ponašanje i da će biti sankcionirani za to. Kraj navedenog, dekan im je rekao da će im dati još jednu šansu da isprave stvar, ali da im neće reći na koji način. S obzirom da je sve navedeno shvatila kao ozbiljnu prijetnju, počela se bojati, osjećala je strah da bi joj netko mogao doći na vrata, osjećala je strah za svoju budućnost, strah od utjecaja na njezine članove obitelji koji su bili zaposleni u javnom sektoru, strah hoće li joj tuženik potpisati putni nalog za konferenciju srpnju 2013., nije mogla spavati, kao fizičku reakciju mjesec i pol dana imala je proljev, anksioznost, osjećala se nesigurno, te je nakon mjesec i pol dana posjetila doktora. Provedene pretrage pokazale su da je to bila reakcija na stres. Nakon deset dana pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego je nju i II tužitelja pozvao u svoj kabinet gdje je zastrašujućim monologom ponovio sve prethodno iznesene navode o njihovom nezahvalnom ponašanju, da će zbog toga biti kažnjeni, da što si oni umišljaju da tko kreira kadrovsku politiku, i da još postoji način da sve to isprave. Nikome se nije obraćala u vidu pritužbe za zaštitu dostojanstva, jer nije imala nikakve dokaze. Nakon sjednice Katedre za trgovinu bili su godišnji odmori, a ona je u srpnju dobila ponudu za posao izvan tuženika, što je zbog svog psihofizičkog stanja i prihvatila, te je s fakulteta otišla 31. kolovoza 2013. na temelju Sporazuma o prestanku radnog odnosa. I ona i II tužitelj su bili na nastupnom predavanju u postupku izbora za docenta u listopadu 2013., a što je bio jedan od uvjeta potrebnih za izbor za predmetni javni natječaj, s tim da ona nije dobila službeni poziv, već je o navedenom doznala od II tužitelja. Taj poziv je bio objavljen i na internetu. Bez obzira na sve, bila se spremna vratiti i raditi na Katedri za trgovinu da je bila izabrana na natječaju. Od II tužitelja je u siječnju 2014. saznala da su gospodin Kovač i Dunković počeli raditi kao docenti. Dodatak na plaću od 35% joj je bio isplaćivan cijelo vrijeme dok je radila kod tuženika, jer se isti isplaćivao iz sredstava tuženika. Taj dodatak se isplaćivao kako nastavnim djelatnicima, tako i administrativnom osoblju, iako nisu svi bili isto radno opterećeni. Osim toga, bio im je isplaćivan i dodatak u vidu 13.-te plaće koji se isplaćivao u tri dijela tijekom godine, u proljeće, ljeto i u zimu. Nakon što joj je ukinut dodatak na plaću 35% i dalje joj je isplaćivana osnovna plaća od strane ministarstva. Na sjednici Katedre za trgovinu u srpnju 2013. od gospodina Knege obaviješteni su da su sankcionirani i da im je ukinut dodatak na plaću od 35%, da će im biti ukinut dodatak za ljeto, te je II tužitelj maknut iz uredništva časopisa. Da joj je umanjen dodatak na plaću saznala je u srpnju kada je podigla isplatnu listu za lipanj 2013., ali se ona nikome nije žalila, jer je očekivala pisanu odluku. II tužitelj joj je u srpnju 2013. rekao da je i njemu ukinut dodatak na plaću. Zahtjev za zaštitu prava zbog uskraćenog dodatka izjavila je nakon što je njezina odvjetnica u postupku povodom tužbe II tužitelja zbog neisplate tog dodatka primila Odluku o obustavi isplate predmetnog dodatka i u odnosu na nju. Nikome od zaposlenika koji su uredno i redovito ispunjavali svoje radne obveze nije uskraćen taj dodatak od 35%. U trenutku raspisivanja natječaja gospodin Dunković i gospodin Kovač nisu bili zaposleni kod tuženika. Nema konkretnih dokaza da bi gospodin Kovač i gospodin Dunković neakvim prijateljskim vezama utjecali na dekana prof. dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika prof. dr. sc. Nikolu Knegu da ih se primi na predmetne javne natječaje, već ima posredna saznanja iz glasila i priča iz bliskih krugova. Tako je navodno gospodin Kovač bio u prijateljskim odnosima s dekanom i s istim je bio viđen na večerama, dok je gospodin Dunković koautor s pročelnikom Knegom jedne knjige, a pričalo se da su isti rođaci. Povjerenstvo za javni natječaj tuženika daje prijedlog za odabir kandidata, a konačnu odluku potvrđuje Fakultetsko vijeće tuženika koje ima pedesetak članova. Ona nikada nije dobila nikakvu odluku o izboru kandidata i provedenom natječaju, pa se nije niti imala na što žaliti. Nikada nije tražila da joj se dostavi takva odluka. U razdoblju od 15. lipnja 2013., od kada je

tadašnji pročelnik saznao za njezinu prijavu, krenulo je maltretiranje, pozivanje na razgovore, ignoriranje u prolazu. To je sve skupa trajalo do njihove ljetne stanke, do 15. srpnja 2013. To je bilo izuzetno neugodno, osjećala se pod pritiskom, a s obzirom na izrečene prijetnje osjećala je brigu za sigurnost. Nastavila je raditi na novoj instituciji na veleučilištu, međutim to je bila promjena iz znanstvene u stručnu karijeru. I danas su emocije zbog onemogućene prilike za izbor u docenta izuzetno jake i negativne. Njihovi kolege koji su u relevantno vrijeme bili u istoj poziciji kao i oni, danas su redoviti profesori kod tuženika te su imali priliku postati ministri, viceguverneri, zamjenici predsjednika Europske investicijske banke, članovi nadzornih odbora po kompanijama i dr. Ona više nije imala takvu mogućnost, s obzirom da je izašla iz sustava sveučilišta. Ona nije imala priliku dalje napredovati u znanstveno-nastavnoj karijeri, što znači da su i sedam godina rada kod tuženika, koje su uključivale i pripremu i rad za znanstvenu karijeru, postale suvišne. Van sustava sveučilišta znanstvena karijera više ne funkcionira, jer ne postoji mogućnost sudjelovanja na znanstvenim projektima, podrške za rad na takvim projektima i postojanje kontakata koji su potrebi za realizaciju znanstvenih projekata. Međunarodni kolege u znanstvenom sustavu cijene kolege koji su zaposleni u sustavu sveučilišta. Oni su na neki način ostali građani drugog reda. I dan danas kada sretne nekoga od kolega s fakulteta isti redovito komentiraju kako nije u redu ono što se njima dogodilo prije 13 godina. Svaki taj komentar nju ponovno vraća u to ljetno i cirkus oko tog natječaja. Zbog svega toga se osjeća povrijeđeno, nelagodno i kao građanin drugog reda. Prijetnje koje su im tada izrečene nisu bile utemeljene i primjerene. Danas se ne može izabrati u neko znanstveno zvanje. Ne provodi znanstvene rade. Njezina znanstvena produkcija je stala odlaskom od tuženika. U trenutku odlaska od tuženika imala je 25-26 znanstvenih radova, a u međuvremenu je napravila pet novih. Kod zapošljavanja na novo radno mjesto doktorat nije bio uvjet.

20. II tužitelj se u cijelosti pridružio iskazu I tužiteljice. U razdoblju od sjednice u svibnju 2013. pa do njegove prijave u lipnju, dva puta je komunicirao s pročelnikom, te je istom na njegovo pitanje je li mu sve jasno odgovorio da je. Opisano postupanje pročelnika shvatio je kao njegovo mišljenje da se on ne bi trebao javiti na taj natječaj. Po prijavi je otišao do pročelnika, jer je smatrao da je ljudski i profesionalno shodno istoga obavijestiti o prijavi njega i I tužiteljice. Pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego je katastrofalno reagirao, pitao ga jesu li sigurni da su donijeli dobru odluku, premještao se s jedne stolice na drugu, izgovorio je bujicu negativnih riječi. Istome je pokušao objasniti razloge zbog kojih su se prijavili, da je to javni natječaj, da se raspisuje malo natječaja i da imaju sve uvjete. Rekao mu je da oni ništa ne razumiju i da izađe iz kabineta. Nakon pola sata ga je ponovno pozvao u kabinet i rekao da je dekan nezadovoljan i da je poručio da će izgubiti radna mjesta. Nakon toga je uslijedio sastanak u dekanatu o kojem je I tužiteljica iskazivala, s njegovim osjećajem straha, zgražanja i propitkivanja kamo to sve vodi. Također je bio još jedan sastanak kod prof. dr. sc. Nikole Knege na kojem su bili on i I tužiteljica, a na kojem je isti još i rekao "Povlačite mačka za rep, izvući ćete tigra", uz sve ono što je i I tužiteljica navela da se dogodilo na tom sastanku. Rekao im je da još mogu popraviti stvar, ali da im neće reći na koji način. Njegova predodžba je da je on očekivao da povuku prijave. Na sjednici Katedre za trgovinu u srpnju 2013. od strane pročelnika je bilo izrečeno sve ono što su već iskazale I tužiteljica i svjedokinja, s tim da je pročelnik rekao da su kolege nekooperativne i da će snositi sankcije. Izrijeком je rekao da je njemu oduzet dodatak na plaću od 35%, te je maknut iz časopisa "Znanstvena izvrsnost". Također je rekao da je to pouka svim mlađim kolegama koji se ne drže "dogovora". Dodao je da je to stav katedre, ali nikakve rasprave i glasovanja nije bilo. Na tekućem računu u srpnju 2013. vidio je mu

je isplaćena umanjena plaća bez dodatka na plaću od 35%. Do jeseni je bilo primirje, te je u jesen nastupio na nastupnom predavanju, a za koje je dobio poziv u interni sandučić tuženika, s tim da mu je pročelnik Knego to usmeno i saopćio. Prema odluci tuženika iz lipnja 2013. bio je ovlašten i za obavljanje dodatnih određenih poslova, a koje inače kao viši asistent ne bi smio obavljati jer su ti poslovi isključivo u domeni docenta i na više, a to sve iz razloga jer je njegov mentor prof. Vouk s kojim je predavao dva predmeta bio teško bolestan i nije bio prisutan na fakultetu. U siječnju 2014. vidio je kolegu Kovača, kolegu u srednjim 40-tim godinama i kolegu Dunkovića koji je nekoliko godina stariji od njega u prostorijama Katedre za trgovinu. Nakon toga je bila sjednica katedre u siječnju 2014. na kojoj su bila prisutna i dvojica navedenih kolega. On osobno nikada nije dobio odluku o izboru kandidata na predmetnim javnim natjecajima. Kod tuženika je bio zaposlen do 31. kolovoza 2014., nakon čega je otkazao ugovor o radu tuženiku jer je s 1. rujnom 2014. počeo raditi kod drugog poslodavca. Dodatak na plaću umanjivan mu je cijelo vrijeme do otkaza. Od kada je on zaposlen kod tuženika od 1. lipnja 2006. dodatak na plaću se unilateralno isplaćivao svom stručnom i nastavnom osoblju, i u tom pogledu se nije ništa mijenjalo osim u odnosu na njega i tužiteljicu. Odluku o obustavi isplate dodatka na plaću primio je tek u postupku pred ovim sudom, a koju odluku je tuženik dostavio u spis po zahtjevu njegove odvjetnice i tek tada je on izjavio zahtjev za zaštitu prava. Nije podnio nikakvu pisanu pritužbu. Zbog svega navedenog doživio je stres, na osobnoj razini osjećao je pritisak, nelagodu, bio je izvrijeđan, omalovažavan, a što se očitovalo i u smanjenoj produkciji njegovih radova od 3-5 godišnje do 1-2. Tek zadnje dvije godine njegovog rada se počela voditi evidencija prisutnosti na radu, te su oni ispunjavali obrazac i predavali tajnici katedre. Interna pošta je kolokvijalni naziv za poštu koja se dostavljala u sandučićima na porti tuženika. U te sandučice su se dostavljale i sve odluke tuženika i interni dokumenti fakulteta. Ti sandučići su bili personalizirani. Putem tog sandučića nikada nije primio dokument koji se prema pravilima o dostavi mora dostaviti osobno, s tim da ne zna koje bi se to odluke prema pravilima o dostavi tuženika trebale njemu dostavljati osobno. Čuo je da je gospodin Dunković u rodbinskim vezama s pročelnikom Knegom, a osim toga isti su koautori jedne knjige, dok prema informacijama koje je primio od nekih svojih kolega zna da je dekan Lazibat u nekoliko navrata viđen na večerama s gospodinom Kovačem. Cijeli njegov profesionalni put je bio usmjeren na stjecanje znanstveno-nastavnog zvanja i radnog mjesta docenta. Dok je još studirao 2003. bio je demos jednom profesoru na Katedri za trgovinu. Prilikom diplomiranja on mu je rekao da će tražiti asistente i ako se vidi u znanosti da će biti natječaj i da se javi. Nakon diplomiranja platio je poslijediplomski studij koji odgovara profilu znanstvenika koji će se tražiti. Nakon što je taj natječaj raspisan, javio se i 2006. je počeo raditi kod tuženika kao asistent. Cijena tog poslijediplomskog studija je bila 9.500,00 eura što je tada bio ogroman novac i on ga je sam financirao. Svim asistentima koji su primljeni na natječaju, a koji nisu imali poslijediplomski studij, tuženik im je za vrijeme radnog odnosa omogućio besplatne poslijediplomske studije. On je od tada aktivno sudjelovao u nastavi, imao je znanstvenu produkciju koja je kulminirala 2008. dobivanjem Fulbright stipendije temeljem koje je 2009. i 2010. proveo na Sveučilištu u Pittsburgu. Vrativši se sa stipendije nastavio je znanstveni i nastavni rad i doktorirao 2011. Očekujući priliku za nastavak karijere i očekujući priliku za docenta, odnosno za radno mjesto koje slijedi u nizu, nastavio je skupljati sve formalne uvjete. Po raspisivanju natječaju za docenta, jednako kao i kolegica javio se na taj natječaj. Docent je prvo znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto. Nakon što se javio na natječaj neugodnosti su se u različitim oblicima nastavile uz povremene prijetnje i ignoriranja. Čekajući da vidi što će se dogoditi sa natjecajem, nastavio je funkcionirati i

raditi, a što je njemu bila najstresnija situacija u životu. U njegovom slučaju to je trajalo godinu i pol dana. U situaciji gdje su mu prijetili i dekan i pročelnik, smanjili mu plaću i maknuli iz uredničkog odbora znanstvenog časopisa on je jednostavno odlučio otići. U trenutku predmetnog natječaja imao je približno 25 znanstvenih radova, a nakon što je otišao s tog radnog mjesta na novo radno mjesto njegova znanstvena karijera je de facto stala. On se zaposlio na nastavno radno mjesto i bio je izvan sustava znanosti. Napredovao je u stručnoj vertikali, a to su nastavna radna mjesta na veleučilištima. Odlaskom od tuženika on je de facto i de iure cijeli svoj znanstveni potencijal i kapital ostavio. To je prekinuto. Svaka situacija gdje on na bilo koji način nađe bilo kakvu poveznicu s tim događajima javljaju mu se emocije, od žaljenja za propuštenim, do određenog srama, jer su njegovi kolege sada redovni profesori, u statusima koji su im otvorili broja karijerna vrata gdje je njemu na jedan brutalan, primitivan i prizeman način, koristeći poziciju moći, onemogućeno potpuno zaslužno vlastitim radom i resursima napredovanje u znanstvenoj karijeri. Na instituciji na kojoj on danas radi ne može se izabrati u neko znanstveno zvanje. Ne sudjeluje u znanstvenim projektima. Povijest se vratiti ne može, a najbolje je o tome ne razmišljati, ali onda i fizički i profesionalno živi te se neminovno nađe u doticaju sa elementima koji ga vrte u to razdoblje. I ona se počne preispitivati, i uđe u neku novu spiralu stresa, apatije, depresije i gleda na što je potrošio približno 15 godina karijere i usavršavanja gdje je sadržaj svega što je napravio zanemaren. Danas nema smisla u njegovom profesionalnom radu pisati znanstvene radove, jer se isti ne vrednuju niti približno onako kako se vrednuju u sustavu sveučilišta. Jednom kada se izađe iz tog sustava nema transfera tih znanja, alata i kontakata, jer se izvan tog svijeta to nema gdje primijeniti.

21. Svjedok Nikola Knego naveo je da je pročelnik Katedre za trgovinu kod tuženika u trećem mandatu za redom, što znači da dobro radi svoj posao. Dodao je da katedra, da ne bude neskroman, za cijelo vrijeme svog postojanja nije ostavila toliko traga koliko u zadnjih pet godina. I i II tužitelja doživljavao je kao svoju djecu. On osobno nije sretan s njihovom tužbom i način njihovog ponašanja ga je iznenadio, budući je katedra funkcionirala kao jedna obitelj. S obzirom da je profesorica Brčić-Stipčević bila blokirana u radu zbog akcije "Indeks", pri čemu ta situacija već sedam godina nije riješena, što dovoljno govori o sudstvu, a profesor Vouk je stekao uvjete za mirovinu, preko uprave tuženika uspio se izboriti za raspisivanje natječaja za dva radna mjesta, odnosno dva docenta. Svima na katedri je rekao da tko želi da se može javiti na natječaj, s obzirom da je natječaj javna stvar. Isto tako njemu II tužitelj u jednom razgovoru, a nakon što ga je pitao koliko se kandidata prijavilo kada se njega primalo na fakultet, nije odgovorio, a uvijek ih ima više. On ponašanje I i II tužitelja ocjenjuje izrazito nadobudnim, jer isti niti na hodniku ne znaju pozdraviti. I i II tužitelji ga nikada pitali mogu li se javiti na taj natječaj. Zadnjeg ili predzadnjeg dana roka za prijavu za natječaj I i II tužitelji su došli kod njega i rekli da su se prijavili. On im je rekao ok, da to je njihova stvar i procjena, ishod će biti kakav će biti, natječaj je javna stvar i može se prijaviti tko hoće, te im je rekao da sami snose rizik takve prijave. Pod kreiranjem kadrovske politike od strane tuženika koja se spominje u Zapisniku s 11. sjednice Katedre za trgovinu se podrazumijeva da će uprava tuženika učiniti sve da mlade ljude u sustavu nakon što steknu sve uvjete zadrži u tom sustavu, ali pritom moraju biti strpljivi i kolegijalni. To podrazumijeva jedan sustav koji nije predatorski. U konkretnom slučaju kada su dva profesora bila onemogućena u svom radu poduzelo se sve da se ne smanjuje broj tih radnih mjesta. Kada ga se pitalo o kojim se to sankcijama radilo, a vezano uz navod iz zapisnika s 11. sjednice Katedre za trgovinu, odgovorio je da postoji jedna poslovica "Ljudi se vežu za riječ, a stoka za rogove" što u

konkretnom slučaju znači da su I i II tužitelji bili suglasni sa svime, a onda su zadnji dan "iskočili". Oni su to odlučili sami, nitko im nije branio ni da se prijave, niti da se ne prijave. Prijedlog za izbor i sve potrebne dokumente priprema Povjerenstvo za izbor od tri člana, i izvješće šalje Fakultetskom vijeću tuženika koje u užem sastavu broji 73 člana. Predmetno izvješće je došlo na jednu sjednicu Fakultetskog vijeća koje nije stavilo niti jednu primjedbku. Nakon toga to izvješće ide na Društveno humanističko vijeće Sveučilišta (DHV) koje opet to izvješće može potvrditi ili ne. Profesor Vouk je bio mentor II tužitelju, te je i sam potpisao izvješće o natječaju. II tužitelja je to jako pogodilo, jer je očekivao da će profesor Vouk imati izdvojeno mišljenje u odnosu na njega. Gospodin Dunković i gospodin Kovač nisu utjecali na njega da ih se izabere na predmetnim natječajima. Nije u nikakvom rodbinskom odnosu s gospodinom Dunkovićem. Sa istim je suautor jedne knjige, ali je suautor jedne knjige i s II tužiteljem, koja je izdana u inozemstvu. Niti dob, niti spol, niti izgled nisu bili bitni za predmetni natječaj, već jedino traženi uvjeti. Poznato mu je da je I i II tužiteljima uskraćen bonus na plaću, s tim da to nije plaća. Pročelnici i voditelji administracijskih jedinica imaju pravo procijeniti jesu li određeni zaposlenici zaslužili ili ne taj bonus, a zadnja je dekanova koji prijedlog o isplati ili obustavi takvog bonusa može prihvatiti ili korigirati. U konkretnom slučaju on je kao pročelnik procjenjivao da li I i II tužitelji ispunjavaju uvjete za isplatu bonusa. Prije konkretne obustave I i II tužiteljima nije nikada uskratio predmetni bonus. I i II tužiteljima je u konkretnom slučaju uskraćen bonus, jer nisu pokazali određeni interes. Uskrata bonusa od 35% nije uslijedila kao sankcija što su se javili na predmetne natječaje, jer bi ta uskrata uslijedila bez obzira na javljanje na natječaj. Dekanu tuženika nije rekao da traže dva nova čovjeka na katedri, već je istima bilo bitno da zadrže postojeći broj od 17 radnika. On nije održavao nikakve sastanke s I i II tužiteljima, već su isti zadnji ili predzadnji dan došli kod njega kako bi ga obavijestili da su se javili na taj natječaj. Predmetni natječaj nije inicijalno raspisan za određene osobe, već je isti raspisan jer mu je odlazilo dvoje ljudi. Potpisao je Zapisnik s 11. sjednice Katedre za trgovinu. Atmosfera na toj sjednici je bila sasvim korektna, ljudska, nitko nikog nije šikanirao. Moguće je da je na toj sjednici spomenuo kućni odgoj I i II tužitelja, ali isto tako se ispričao ako je zbog toga nekog uvrijedio.

22. Svjedok Tonči Lazibat, dekan tuženika od 2010. do 2014. i profesor na katedri na kojoj su radili I i II tužitelji, je naveo da je njemu pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego uputio zahtjev da katedra traži dva nova čovjeka, slijedom čega je i proveden predmetni natječaj. I i II tužitelji su mu saopćili da su se javili na taj natječaj, te im je on rekao da je to javni natječaj, i da o istome ne odlučuje on, već Fakultetsko vijeće, odnosno Vijeće područja. Na tom natječaju su izabrani gospodin Dunković i gospodin Kovač. Iste je jednoglasno izabralo Fakultetsko vijeće od 73 člana, a nakon toga su potvrđeni od Sveučilišta društveno humanističkog područja, koje može poništiti izbor kandidata Fakultetskog vijeća tuženika ukoliko utvrdi da postoje nepravilnosti. Profesor Nikola Knego nije utjecao na njega na izbor kandidata, niti ima ikakvih spoznaja da bi isti utjecao na bilo koga drugog prilikom izbora kandidata na natječaju. Gospodin Dunković i gospodin Kovač nisu utjecali na njega u smislu da ih se izabere na predmetnom natječaju, niti ima saznanja da bi isti utjecali na nekog drugog da ih se izabere na tom natječaju. On ni na koji način nije zabranjivao I i II tužiteljima da se jave na predmetni natječaj. Uz plaću, uprava, odnosno dekan svojim zaposlenicima isplaćuje bonus, i to maksimalno 35%, za primjeren odnos prema studentima, kolegama i radu. Odluku o isplati navedenog bonusa donosi dekan i to na prijedlog pročelnika katedre ukoliko pročelnik utvrdi da postoje uvjeti za isplatu istog. Na kolegijima pročelnika moguće je da pročelnici izvijeste da netko od zaposlenika ne ispunjava uvjete za dobivanje bonusa, u prilog čemu ti pročelnici

dostavljaju listu po kojoj dekan donosi odluku. Isto tako i voditelji službi mogu dostaviti listu o neispunjavanju uvjeta zaposlenika za isplatu bonusa. To znači da određeni zaposlenik taj bonus može, a i ne mora dobiti. I i II tužiteljima je uskraćen predmetni dodatak na plaću, jer ga je pročelnik Knego obavijestio da isti nisu izvršavali svoje obveze, odnosno da isti nisu ispunjavali uvjete, i nije ih predložio za isplatu bonusa, s tim da se ne sjeća zbog čega. Kod tuženika ima više zaposlenika kojima je bonus uskraćen. I prije njegovog dolaska za dekana taj bonus se isplaćivao, odnosno nije se isplaćivao pod određenim uvjetima, s tim da je on detaljizirao i precizirao sam postupak isplate tog bonusa. Pročelnici i voditelji službe su provodili taj postupak. Promjene su bile vezane uz precizniju evidenciju bolovanja. U konkretnom slučaju ni prednost, niti nedostatak I i II tužitelja u odnosu na ostale kandidate nije bilo to što su bili mlađi ili stariji u odnosu na druge kandidate. On nije u nikakvim odnosima s gospodinom Kovačem. Za predmetni natječaj sa Katedre za trgovinu javili su se samo I i II tužitelji.

23. Svjedokinja Blanka Kundih Plavevski, voditeljica dužnosti voditeljice Službe za financije i računovodstvo kod tuženika od 2011., iskazala je da se zaposlenicima tuženika uz osnovnu plaću isplaćuje i dodatak na plaću od 35%, kao stimulacija za uspješno obavljanje radnih zadataka. Bilo je situacija kada se taj dodatak nije isplaćivao zbog neispunjenja poslova i radnih zadataka, ili zbog nepravodobnog ispunjenja radnih zadataka. Taj dodatak na plaću se uskraćivao uvijek po odluci dekana tuženika. Dekan ima diskrecijsko pravo da donese odluku o uskrati isplate dodatka na plaću. Nakon što se dodatak na plaću ne bi isplaćivao određeno vrijeme, dekan bi donio odluku o ponovnoj isplati tog dodatka. Nije se mogla sjetiti kojim točno zaposlenicima je uskraćen predmetni dodatak na plaću, osim I i II tužiteljima. Kod tuženika postoje kaslići, odnosno ormarići, u koje bi se znanstveno-nastavnom osoblju trebala dostavljati sva pošta koja dolazi izvana, a tako i s fakulteta. I i II tužitelji su bili znanstveno-nastavno osoblje.

24. Svjedokinja Vesna Brčić – Stipčević je navela da je u mirovini od 1. listopada 2013., a prije toga je bila zaposlena kao profesorica kod tuženika na Katedri za trgovinu. I tužiteljica je bila njezina asistentica na Katedri za trgovinu 7 godina, a II tužitelj je bio asistent kod profesora Vouka. Gospodin Ivan Kovač je bio zaposlen kao ravnatelj Zavoda za statistiku, dok je gospodin Dunković radio u jednoj firmi u Belišću, a kasnije kao vanjski suradnik na Osječkom ekonomskom fakultetu. 11. sjednica Katedre za trgovinu koja je održana 17. srpnja 2013. je bila najneugodnija sjednica kojoj je u 40 godina rada kod tuženika prisustvovala. Na istoj je prof. dr. sc. Nikola Knego držao jedan monolog kojim je, blago rečeno, zamjerao I i II tužiteljima što su se javili na predmetne natječaje. Ton kojim je isti govorio bio je povišen, pročelnik je bio uzrujan, neugodan, nije dao nikome da diskutira, govorio je o kućnom odgoju I i II tužitelja. Također je rekao da se mora čekati red i da nije pristojno javljati se na tuđe natječaje. I njoj kao najstarijoj profesorici na katedri pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego nije dao da govori, već ju je „otpilio“. Svi su šutjeli, a bilo je pravilo da se svi moraju usuglasiti. Prof. dr. sc. Nikola Knego je prvi put na tako otvoren način govorio da je za nekog raspisan javni natječaj, s tim da nije izrijeком naveo za koga. Stalno je govorio da moraju čekati, i da će za njih javni natječaj biti raspisan ujesen. I i II tužitelji su na tim predmetima radili cijelo vrijeme, surađivali su u nastavi, i profesori su bili upoznati s njihovim radom i sposobnostima. Kolega je također na toj sjednici rekao da će I i II tužitelji biti kažnjeni za to što su se javili na taj javni natječaj. Pod kadrovskom politikom ona podrazumijeva proces stjecanja zvanja i osposobljavanja za profesora. Svi asistenti i profesori su puno godina, barem 15, dobivali dodatak na plaću od 30-35%, kao bonus za njihove povećane radne napore. To je ustvari bila njihova plaća. Nije joj poznato da bi ikome ikad bio uskraćen taj dodatak na rad od 35%. Bilo je

uobičajeno da su se ljudi koji su ispunjavali uvjete za raspisani natječaj docenta na isti i javljali. Ako je bilo više asistenata koji su ispunjavali uvjete za možebitni raspisani natječaj za radno mjesto docenta, isti su se birali prema starosti, odnosno tko je prvi doktorirao. Na Katedri za trgovinu je bio samo jedan viši asistent za određenu granu. Čula je da su I i II tužitelji kažnjeni na način da im je uskraćen dodatak na plaću. Događalo se da su se na javnim natječajima birali i kandidati koji su se javljali izvana, ali to uglavnom nije bilo na natječajima za docente, već za profesore, odnosno izvanredni status. Ona povodom prethodno opisanog monologa prof. dr. sc. Nikole Knege nije zatražila zaštitu, niti je dekana upozorila na navedeno. I tužiteljica joj je nakon što se vratila s bračnog putovanja u lipnju 2013. rekla da je bila na razgovoru u dekanatu gdje je bio i prof. dr. sc. Knego gdje su joj izribali glavu i ponovno rekli da se ne može javiti na natječaj koji nije raspisan za nju. Nema saznanja da bi gospodin Dunković ili gospodin Kovač bilo kakvim vezama ili pritiscima utjecali na dekana tuženika ili bilo koga drugoga da ih se primi na predmetni javni natječaj. Osnovna razlika u izboru između kandidata za radno mjesto docenta i za izvanrednog profesora je u tome što je docent prvo profesorsko zvanje, te su se za isto izabirali kandidati koji su se školovali i usavršavali na fakultetu, dok su se za izvanredne profesore, osim uz docente, birali i kandidati izvana s nekim boljim uvjetima, i to zbog njihovog stručnog renomea. Nije joj poznato da bi pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego prije raspisivanja natječaja u lipnju 2013. I i II tužiteljima na bilo koji način prijetio, ali joj je poznato da je na sjednici Katedre za trgovinu u svibnju 2013. pod točkom razno prof. dr. sc. Nikola Knego obavijestio da će biti raspisan natječaj za dva docenta, ali da se to ne tiče asistenata na Katedri za trgovinu. Dekan ni na koji način nije prijetio I i II tužiteljima, niti je bio prisutan na sjednicama Katedre za trgovinu.

25. Svjedok Dario Dunković je iskazao da od 15. siječnja 2014. radi kod tuženika na Katedri za trgovinu kao docent. Na navedeno radno mjesto zaposlen je putem natječaja od 5. lipnja 2013. On nije vršio nikakav utjecaj kako na prof. dr. sc. Tončija Lazibata, tako ni na prof. dr. sc. Nikolu Knegu da bude izabran na tom natječaju, niti je sa istima u rodbinskim vezama. Zadovoljavao je sve uvjete.

26. Svjedok Ivan Kovač je naveo da je po provedenom javnom natječaju kod tuženika zaposlen kao docent na Katedri za trgovinu. On apsolutno nije provodio nikakav utjecaj na prof. dr. sc. Tončija Lazibata i Nikolu Knegu da bude izabran na tom natječaju, kako posredno, tako ni neposredno. Sve uvjete na predmetnom natječaju zadovoljavao je ne u cijelosti, nego četiri puta više u cijelosti. Primjerice, što se tiče broja potrebnih znanstvenih radova bilo je potrebno 3 A1 i 3 A2 radova, a on je imao 20 i više međunarodnih A1 radova. Osim toga, on je dvije i pol godine prije predmetnog natječaja već bio izabran u znanstveno zvanje docenta. Prof. dr. sc. Tončija Lazibata poznaje kao i ostalih 50-tak nastavnika kod tuženika, a prije njegovog dolaska kod tuženika. Nije bio na nekoj večeri s Tončijem Lazibatom, ali je bio na ručkovima sa više profesora tuženika, i to prilikom raznih prigoda, primjerice na božićnim domjencima, proslavama doktorata i slično. Dopušta mogućnost da je bio na piću s Tončijem Lazibatom, i sa svim ostalim nastavnicima, ako je riječ o večernjim satima kada se nakon predavanja svi profesori druže u okolnim kafićima i restoranima.

27. U dijelu činjenica odlučnih za razrješenje ovog spora sud je poklonio vjeru I i II tužiteljima, jer su isti iskazivali uvjerljivo, objektivno, sukladno iskazima svjedokinje Vesne Brčić-Stipčević, te utvrđenjima iz Zapisnika s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. Iskaze I i II tužitelja u dijelu koji se odnose na možebitni utjecaj dr. sc. Darija Dunkovića i dr. sc. Ivana Kovača na prof. dr. sc. Tončija Lazibata i prof. dr. sc.

Nikolu Knegu da ih se izabere na predmetnim natječajima, sud nije posebno cijenio, jer isti predstavljaju nagađanja.

28. Iskazi svjedoka Vesne Brčić-Stipčević, Blanke Kundih Plavevski, Darija Dunkovića i Ivana Kovača sud ocjenjuje istinitim i objektivnim, posebno jer su iskazivali sukladno materijalnim dokazima u spisu.

29. Sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Nikole Knege u dijelu iz kojeg proizlazi da je svima na katedri rekao da tko želi da se može javiti na natječaj i da je natječaj javna stvar, te da je I i II tužiteljima, a nakon što su ga izvijestili da su se prijavili na predmetni javni natječaj, rekao ok, da je to njihova stvar i procjena. To stoga što iz suglasnih iskaza I i II tužitelja, te svjedokinje Vesne Brčić-Stipčević proizlazi da je na sjednici Katedre za trgovinu u svibnju 2013. pod točkom razno prof. dr. sc. Nikola Knego obavijestio da će zbog odlaska prof. dr. sc. Brčić-Stipčević i prof. dr. sc. Bilena u mirovinu, biti raspisan natječaj za dva docenta, ali da se to ne tiče asistentata na Katedri za trgovinu, već da će to biti natječaj za vanjske kandidate. Nadalje, iz iskaza svjedokinje Vesne Brčić-Stipčević proizlazi da joj je I tužiteljica, a nakon što se vratila s bračnog putovanja u lipnju 2013., rekla da je bila na razgovoru u dekanatu gdje je bio i prof. dr. sc. Knego gdje su joj izribali glavu i ponovno rekli da se ne može javiti na natječaj koji nije raspisan za nju. Svjedokinja Vesna Brčić-Stipčević u svom je iskazu potvrdila i da je na 11. sjednici Katedre za trgovinu od 17. srpnja 2013. svjedok Nikola Knego rekao da se mora čekati red i da nije pristojno javljati se na tuđe natječaje. To je bilo prvi put da je na tako otvoren način govorio da je za nekog raspisan javni natječaj, s tim da nije izriekom naveo za koga. Stalno je govorio da moraju čekati, i da će za njih javni natječaj biti raspisan ujesen. U prilog zaključku da svjedok Nikola Knego I i II tužiteljima kako prije predmetne prijave, a tako niti nakon podnošenja iste, nije rekao da tko želi da se može javiti na natječaj i da je natječaj javna stvar, govore i utvrđenja iz Zapisnika s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. Navedenim zapisnikom je, naime, konstatirano da je pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego izvijestio prisutne članove kako je na sjednici bila dana potpuna informacija, te je bilo naznačeno da je katedru potrebno ojačati s novim članovima, jer im dva člana odlaze u mirovinu 1. listopada 2013., te da će se pozicija članova katedre riješiti na jesen. Sve je bilo jasno do zadnjeg dana natječaja kada su se I i II tužitelji predomislili i odlučili se natjecati dovodeći u pitanje nova mjesta i ne poštujući stav katedre. Ujedno je naglasio da ne prihvaća sudjelovanje u kreiranju predatorskog sustava međusobnog proždiranja članova katedre ili tuženika do čega dovodi javljanje na natječaj svih, bez obzira za koga se inicijalno raspisuje natječaj.

30. Nije prihvaćen niti dio iskaza svjedoka Nikole Knege iz kojeg proizlazi da je I i II tužiteljima u konkretnom slučaju uskraćen bonus, jer nisu pokazali određeni interes, te da uskrata bonusa od 35% nije uslijedila kao sankcija što su se javili na predmetne natječaje, jer bi ista uslijedila bez obzira na javljanje na natječaj. To stoga što iz Zapisnika s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. jasno proizlazi da će zbog javljanja na natječaj u odnosu na I i II tužitelje slijediti sankcije, a što je u svom iskazu potvrdila i svjedokinja Vesna Brčić-Stipčević. Osim toga, I i II tužitelji su suglasno iskazali da im je na toj sjednici pročelnik Knego rekao da im je ukinut dodatak na plaću od 35% i da je II tužitelj maknut iz časopisa "Znanstvena izvrsnost". Da predmetna odluka nije posljedica nepokazivanja određenog interesa od strane I i II tužitelja, kako to tvrdi svjedok Nikola Knego, te da ista ne bi bila donijeta da se I i II tužitelji nisu javili na natječaj, razvidno je i iz nesporne činjenice kako je predmetni dodatak I i II tužiteljima bio isplaćivan neprekidno za vrijeme trajanja njihovog radnog odnosa kod tuženika. Iz iskaza II tužitelja proizlazi da je prema odluci tuženika iz lipnja 2013. bio ovlašten i za obavljanje dodatnih

određenih poslova, koje inače kao viši asistent ne bi smio obavljati, a sve iz razloga jer je njegov mentor prof. dr. sc. Vouk s kojim je predavao dva predmeta bio teško bolestan i nije bio prisutan na fakultetu. Imajući u vidu navedeno, životno je i logično da poslodavac poslove profesora povjerava upravo onom višem asistentu koji pokazuje određeni interes. Također, sud ne prihvaća navode svjedoka Nikole Knege kako I tužiteljica nije pokazivala određen interes, budući je iz isplatne liste od 27. ožujka 2013. razvidno da je istoj isplaćen bonus za uspješan rad u bruto iznosu od 6.201,30 kuna.

31. Sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka Tončija Lazibata u dijelu iz kojeg proizlazi da je Odluku o obustavi akontacije donio zbog toga što ga je pročelnik Knego obavijestio da I i II tužitelji nisu izvršavali svoje obveze, odnosno da isti nisu ispunjavali uvjete. To ne samo zbog toga što iz prethodno iznesenih razloga jasno proizlazi da je Odluka o obustavi akontacije donesena kao sankcija I i II tužiteljima zbog njihovog javljanja na predmetni natječaj, već i zbog toga što spisu ne prileži lista o neispunjavanju uvjeta I i II tužitelja za isplatu bonusa, koja je i prema samom iskazu svjedoka Tončija Lazibata bila temelj za donošenje takve odluke. Nadalje, nije logično da se navedeni svjedok, koji je ujedno bio i profesor na predmetnoj katedri, slijedom čega je trebao biti upoznat s radom I i II tužitelja, ne bi sjetio zbog kojih je točno razloga istima predmetni dodatak na plaću i uskratio.

32. Na temelju iskaza I i II tužitelja, te svjedokinje Vesne Brčić-Stipčević, kao i na temelju Odluke o obustavi akontacije i Zapisnika s 11. sjednice Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. utvrđeno je da je pročelnik Katedre za trgovinu tuženika prof. dr. sc. Nikola Knego na sjednici u svibnju 2013. obavijestio članove predmetne katedre kako će zbog odlaska dvoje profesora u mirovinu biti raspisan natječaj za dva docenta, ali da se to ne tiče asistenata na Katedri za trgovinu tuženika, već da će to biti natječaj za vanjske kandidate. Unatoč navedenom, I i II tužitelji su se prijavili na javni natječaj koji je tuženik dana 5. lipnja 2013. raspisao za jednog nastavnika u znanstveno nastavno zvanje i radno mjesto docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana trgovina i turizam na Katedri za trgovinu, i za jednog nastavnika u znanstveno nastavno zvanje i radno mjesto docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje ekonomija, grana opća ekonomija na Katedri za trgovinu. Po saznanju da su se I i II tužitelji prijavili na predmetni natječaj, pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego je u razgovoru s I i II tužiteljima iznio nezadovoljstvo njihovom prijavom, reagirao je burno, izgovorio bujicu negativnih riječi, rekao im da će biti kažnjeni zbog svog nezahvalnog ponašanja, i da što si oni umišljaju da tko kreira kadrovsku politiku. Osim toga, i na razgovoru u dekanatu koji se, prema iskazu I tužiteljice, održao 16. ili 17. lipnja 2013., dekan tuženika prof. dr. sc. Tonči Lazibat je I i II tužiteljima rekao da kako su se mogli javiti na taj natječaj, da su izigrali povjerenje katedre, da on neće tolerirati takvo ponašanje i da će zbog toga biti sankcionirani. Ujedno im je rekao da će im dati još jednu šansu da to poprave, ali da im neće reći na koji način. Nakon toga je uslijedila 11. sjednica Katedre za trgovinu tuženika od 17. srpnja 2013. na kojoj je pročelnik prof. dr. sc. Nikola Knego rekao da se mora čekati red i da nije pristojno javljati se na tuđe natječaje. Prema iskazu svjedokinje Vesne Brčić-Stipčević to je bilo prvi put da je na tako otvoren način govorio da je za nekog raspisan javni natječaj, s tim da nije izriekom naveo za koga. Stalno je govorio da moraju čekati, i da će za njih javni natječaj biti raspisan ujesen. Ujedno je ponovio da će zbog javljanja na predmetni natječaj I i II tužitelji biti sankcionirani ukidanjem predmetnog dodatka na plaću od 35% i da je II tužitelj maknut iz časopisa "Znanstvena izvrsnost".

33. Prema odredbi čl. 6. Ugovora o radu na određeno vrijeme za I tužiteljicu od 29. ožujka 2011. (list 62. spisa) tužiteljici se plaća isplaćuje prema Rješenju o nazivu radnog

mjesta i plaći, koje je dodatak ugovorima, a sve u skladu s Zakonom o plaćama službenika i namještenika u javnim službama i obračunu plaća Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i općim aktima tuženika.

34. Rješenjem o plaći višeg asistenta od 1. ožujka 2013. (list 374. spisa) I tužiteljici je utvrđen koeficijent složenosti poslova.

35. Iz Odluke tuženika o obračunu akontacije plaća na teret vlastitih prihoda od 20. siječnja 2005. (list 375. spisa) proizlazi da će se akontacija prekonormnog rada obračunavati i isplaćivati u visini od 35% na mjesečne akontacije plaća po print listama Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i to za sve zaposlenike i znanstvene novake. Obračun narečene akontacije premašenja radnih obveza obračunava se u proporciji rada.

36. Uvidom u Odluku tuženika o obustavi isplate mjesečne akontacije prekonormnog rada od 4. srpnja 2013. (dalje u tekstu: Odluka o obustavi akontacije, list 18. spisa) utvrđeno je da se I i II tužiteljima s danom donošenja odluke obustavlja isplata akontacije prekonormnog rada na teret tuženika u neto iznosu od 35% na mjesečne plaće prema print listi Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta. Iz obrazloženja proizlazi da su Odlukom o obračunu akontacije plaće na teret vlastitih prihoda od 17. veljače 2005. utvrđeni uvjeti i na koji način se na teret vlastitih sredstava tuženika isplaćuje akontacija za prekonormni rad odnosno za premašenje radnih obveza. I i II tužitelji u proteklom razdoblju nisu ispunili uvjete za isplatu predmetne akontacije svojim prekonormnim radom, niti premašenjem svojih radnih obveza, te im se do daljnjega obustavlja isplata 35% na mjesečne akontacije plaće. Navedenu odluku donio je dekan na temelju čl. 18. Statuta tuženika.

37. Tuženik tijekom postupka nije dokazao svoje navode iz Odluke o obustavi akontacije, odnosno nije dokazao da I i II tužitelji nisu ispunili uvjete za isplatu predmetne akontacije svojim prekonormnim radom, pa se ista odluka ukazuje nedopuštenom.

38. Prema odredbi čl. 5. st. 2. Zakona o radu ("Narodne novine", broj: 149/09., 61/11. i 73/13., dalje u tekstu: ZR-) poslodavac je dužan poštivati prava i dostojanstvo radnika. Prema st. 4. navedenog članka zabranjena je izravna ili neizravna diskriminacija na području rada i radnih uvjeta, uključujući i kriterije za odabir i uvjete pri zapošljavanju, napredovanju, profesionalnom usmjeravanju, stručnom osposobljavanju i usavršavanju te prekvalifikaciji, sukladno posebnim zakonima, dok je prema st. 5. poslodavac dužan zaštititi dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja nadređenih, suradnika i osoba s kojima radnik redovito dolazi u doticaj u obavljanju svojih poslova, ako je takvo postupanje neželjeno i u suprotnosti s posebnim zakonom.

39. Prema odredbi čl. 130. st. 1. ZR-a postupak i mjere zaštite dostojanstva od uznemiravanja i spolnog uznemiravanja uređuju se posebnim zakonom, kolektivnim ugovorom, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca ili pravilnikom o radu.

40. Odredbom čl. 1. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije ("Narodne novine", broj: 85/08. i 112/12., dalje u tekstu: ZSD-a) propisano je da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

41. Jedan od oblika diskriminacije je i izravna diskriminacija. Prema odredbi čl. 2. st. 1. ZSD-a izravna diskriminacija je postupanje uvjetovano nekim od osnova iz članka

1. stavka 1. ZSD-a kojim se osoba stavlja ili je bila stavljena ili bi mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji.

42. Prema odredbi čl. 8. ZSD-a isti zakon se primjenjuje na postupanje svih državnih tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima te na postupanje svih pravnih i fizičkih osoba, osobito u područjima rada i radnih uvjeta; mogućnosti obavljanja samostalne ili nesamostalne djelatnosti, uključujući kriterije za odabir i uvjete pri zapošljavanju te napredovanju; pristup svim vrstama profesionalnog usmjeravanja, stručnog osposobljavanja i usavršavanja te prekvalifikacije, kao i u područjima obrazovanja, znanosti i športa.

43. Odredbom čl. 9. st. 1. ZSD-a propisano je da je diskriminacija u svim pojavnim oblicima zabranjena, osim iznimno u situacijama predviđenim odredbom čl. 9. st. 2. ZSD-a.

44. Prema odredbi čl. 20. st. 1. ZSD-a propisano je da ako stranka u sudskom ili drugom postupku tvrdi da je povrijeđeno njezino pravo na jednako postupanje dužna je učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije. U tom slučaju teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije leži na protivnoj stranci.

45. Sukladno čl. 44. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj: 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14., u daljnjem tekstu: Ustav) svaki državljanin Republike Hrvatske ima pravo, pod jednakim uvjetima, sudjelovati u obavljanju javnih poslova i biti primljen u javne službe.

46. Svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost (čl. 54. st. 2. Ustava).

47. Izjave pročelnika katedre i dekana tuženika u tijeku natječaja za zasnivanje radnog odnosa docenta na katedri na kojoj su I i II tužitelji bili asistenti kojima ih unaprijed isključuju od mogućnosti odabira za radno mjesto na koje su se prijavili iz razloga što je natječaj raspisan za osobe koje dotad nisu imale zasnovan radni odnos kod tuženika, odnosno vanjske pristupnike, predstavlja oblik nejednakog postupanja na temelju njihovog statusa koji proizlazi iz postojećeg zaposlenja kod tuženika.

48. U situaciji kada prijava I i II tužitelja na temelju njihovog statusa, odnosno postojećeg zaposlenja kod tuženika od početka nije imala nikakva izgleda za zasnivanje radnog odnosa za docenta, jer je tuženik predmetni natječaj raspisao kako bi zaposlio vanjske kandidate, za zaključiti je da je I i II tužiteljima zbog njihovog postojećeg zaposlenja kod tuženika (društveni položaj u širem smislu) onemogućen prijem u javnu službu pod jednakom uvjetima i dostupnost svakom radnom mjestu pod jednakim uvjetima, a sve u smislu čl. 44. i 54. st. 2. Ustava.

49. Prema odredbi čl. 57. st. 1. Pravilnika o radu tuženika od 22. travnja 2011. radnik koji smatra da je uznemiravan, može pisano ili usmeno uložiti pritužbu. Iz navedenog proizlazi da ulaganje pritužbe za zaštitu dostojanstva radnika prema odredbama navedenog pravilnika nije nužna pretpostavka za podnošenje tužbe za diskriminaciju. Stoga, činjenica što se I i II tužitelji prije podnošenja ove tužbe nisu tuženiku obratili sa pritužbom za zaštitu dostojanstva, ne utječe na njihovo pravo na podnošenje ove tužbe sukladno odredbi čl. 17. st. 1. toč. 1. i 3. ZSD-a.

50. Zbog svega navedenog, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev I i II tužitelja u dijelu kojim isti predlažu utvrditi da ih je tuženik diskriminirao s osnove društvenog položaja, i to prilikom provođenja natječaja za radno mjesto nastavnika u znanstveno nastavnom zvanju docenta na Katedri za trgovinu, objavljen u Narodnim novinama broj 67/2013, na način da ih je unaprijed isključio od mogućnosti pristupa navedenom radnom mjestu, uslijed izjava čelnih osoba tuženika dekana dr. sc. Tončija Lazibata i pročelnika Katedre

za trgovinu dr. sc. Nikole Knego, da je navedeni natječaj raspisan za vanjske pristupnike, koji su u konačnici i odabrani na natječaju. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. i III. izreke presude.

51. Prema odredbi čl. 17. st. 1. toč. 3. ZSD-a osoba koja tvrdi da je žrtva diskriminacije može tužbom zahtijevati da se naknadi imovinska i neimovinska šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ZSD-a.

52. Odredbom čl. 103. ZR-a propisano je da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

53. Na temelju iskaza I tužiteljice utvrđeno je da se ista zbog svega počela bojati, osjećala je strah da bi joj netko mogao doći na vrata, osjećala je strah za svoju budućnost, strah od utjecaja na njezine članove obitelji koji su bili zaposleni u javnom sektoru, strah hoće li joj tuženik potpisati putni nalog za konferenciju u srpnju 2013., nije mogla spavati, kao fizičku reakciju mjesec i pol dana imala je proljev, anksioznost, osjećala se nesigurno, te je nakon mjesec i pol dana posjetila doktora. Provedene pretrage pokazale su da je to bila reakcija na stres. U srpnju 2013. je dobila ponudu za posao izvan tuženika, što je zbog svog psihofizičkog stanja i prihvatila. Nastavila je raditi na novoj instituciji na veleučilištu, međutim to je bila promjena iz znanstvene u stručnu karijeru. I danas su emocije zbog onemogućene prilike za izbor u docenta izuzetno jake i negativne. Njihovi kolege koji su u relevantno vrijeme bili u istoj poziciji kao i oni, danas su redoviti profesori kod tuženika te su imali priliku postati ministri, viceguverneri, zamjenici predsjednika Europske investicijske banke, članovi nadzornih odbora po kompanijama i dr. Ona više nije imala takvu mogućnost, s obzirom da je izašla iz sustava sveučilišta. Nije imala priliku dalje napredovati u znanstveno-nastavnoj karijeri, što znači da su i sedam godina rada kod tuženika, koje su uključivale i pripremu i rad za znanstvenu karijeru, postale suvišne. Van sustava sveučilišta znanstvena karijera više ne funkcionira, jer ne postoji mogućnost sudjelovanja na znanstvenim projektima, podrške za rad na takvim projektima i postojanje kontakata koji su potrebi za realizaciju znanstvenih projekata. Međunarodni kolege u znanstvenom sustavu cijene kolege koji su zaposleni u sustavu sveučilišta. Oni su na neki način ostali građani drugog reda. I dan danas kada sretno nekoga od kolega s fakulteta isti redovito komentiraju kako nije u redu ono što se njima dogodilo prije 13 godina. Svaki taj komentar nju ponovno vraća u to ljeto i cirkus oko tog natječaja. Zbog svega toga se osjeća povrijeđeno, nelagodno i kao građanin drugog reda. Prijetnje koje su im tada izrečene nisu bile utemeljene i primjerene. Danas se ne može izabrati u neko znanstveno zvanje. U trenutku odlaska od tuženika imala je 25-26 znanstvenih radova, a u međuvremenu je napravila pet novih. Kod zapošljavanja na novo radno mjesto doktorat nije bio uvjet.

54. II tužitelj je zbog počinjene diskriminacije doživio stres, na osobnoj razini osjećao je pritisak, nelagodu, bio je izvrijeđan, omalovažavan, a što se očitovalo i u smanjenoj produkciji njegovih radova od 3-5 godišnje do 1-2. Cijeli njegov profesionalni put je bio usmjeren na stjecanje znanstveno-nastavnog zvanja i radnog mjesta docenta. Dok je još studirao 2003. bio je demos jednom profesoru na Katedri za trgovinu. Prilikom diplomiranja on mu je rekao da će tražiti asistente i ako se vidi u znanosti da će biti natječaj i da se javi. Nakon diplomiranja platio je poslijediplomski studij koji odgovara profilu znanstvenika koji će se tražiti. Nakon što je taj natječaj raspisan, javio se i 2006. je počeo raditi kod tuženika kao asistent. Cijena tog poslijediplomskog studija je bila 9.500,00 eura što je tada bio ogroman novac i on ga je sam financirao. Svim asistentima koji su primljeni na natječaju, a koji nisu imali poslijediplomski studij, tuženik im je za vrijeme radnog

odnosa omogućio besplatne poslijediplomske studije. On je od tada aktivno sudjelovao u nastavi, imao je znanstvenu produkciju koja je kulminirala 2008. dobivanjem Fulbright stipendije temeljem koje je 2009. i 2010. proveo na Sveučilištu u Pittsburgu. Vrativši se sa stipendije nastavio je znanstveni i nastavni rad i doktorirao 2011. Očekujući priliku za nastavak karijere i očekujući priliku za docenta, odnosno za radno mjesto koje slijedi u nizu, nastavio je skupljati sve formalne uvjete. Po raspisivanju natječaja za docenta, jednako kao i kolegica javio se na taj natječaj. Docent je prvo znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto. Nakon što se javio na natječaj neugodnosti su se u različitim oblicima nastavile uz povremene prijetnje i ignoriranja. Čekajući da vidi što će se dogoditi s natječajem, nastavio je funkcionirati i raditi, a što je njemu bila najstresnija situacija u životu. U njegovom slučaju to je trajalo godinu i pol dana. U situaciji gdje su mu prijetili i dekan i pročelnik, smanjili mu plaću i maknuli iz uredničkog odbora znanstvenog časopisa on je jednostavno odlučio otići. U trenutku predmetnog natječaja imao je približno 25 znanstvenih radova, a nakon što je otišao s tog radnog mjesta na novo radno mjesto njegova znanstvena karijera je de facto stala. On se zaposlio na nastavno radno mjesto i bio je izvan sustava znanosti. Napredovao je u stručnoj vertikali, a to su nastavna radna mjesta na veleučilištima. Odlaskom od tuženika on je de facto i de iure cijeli svoj znanstveni potencijal i kapital ostavio. To je prekinuto. Svaka situacija gdje on na bilo koji način nađe bilo kakvu poveznicu s tim događajima javljaju mu se emocije, od žaljenja za propuštenim, do određenog srama, jer su njegovi kolege sada redovni profesori, u statusima koji su im otvorili broja karijerna vrata gdje je njemu na jedan brutalan, primitivan i prizeman način, koristeći poziciju moći, onemogućeno potpuno zasluženom vlastitim radom i resursima napredovanje u znanstvenoj karijeri. Na instituciji na kojoj on danas radi ne može se izabrati u neko znanstveno zvanje. Ne sudjeluje u znanstvenim projektima. Povijest se vratiti ne može, a najbolje je o tome ne razmišljati, ali onda i fizički i profesionalno živi te se neminovno nađe u doticaju sa elementima koji ga vrata u to razdoblje. I ona se počne preispitivati, i uđe u neku novu spiralu stresa, apatije, depresije i gleda na što je potrošio približno 15 godina karijere i usavršavanja gdje je sadržaj svega što je napravio zanemaren. Danas nema smisla u njegovom profesionalnom radu pisati znanstvene radove, jer se isti ne vrednuju niti približno onako kako se vrednuju u sustavu sveučilišta. Jednom kada se izađe iz tog sustava nema transfera tih znanja, alata i kontakata, jer se izvan tog svijeta to nema gdje primijeniti.

55. Uzimajući u obzir izvedene dokaze, ovaj sud zaključuje da je tuženik postupio protivno odredbi čl. 5. st. 2., 4. i 5. ZR-a i da je počinjenom izravnom diskriminacijom s osnove društvenog položaja povrijedio dostojanstvo I i II tužitelja, uslijed čega su isti pretrpjeli duševne boli i strah. Strah i neizvjesnost kako za radne uvjete, tako i za nastavak radnog odnosa trpjeli su sve dok zbog svog psihofizičkog stanja nisu odlučiti raskinuti radni odnos kod tuženika. Budući da su se zaposlili izvan sustava sveučilišta, prestala je i njihova znanstvena karijera u koju su ulagali sav svoj trud i rad od kada su se zaposlili kod tuženika. Izvan sustava sveučilišta ne postoji mogućnost napredovanja u znanstveno-nastavnoj karijeri, sudjelovanja u znanstvenim projektima, niti se znanstveni radovi vrednuju kao što se vrednuju u sustavu sveučilišta. Osjećaju žaljenje zbog propuštenih prilika koje su njihovi kolege, koji su u relevantno vrijeme bili u istoj poziciji kao i oni, imali, pa su tako neki od njih postali redoviti profesori kod tuženika, ministri, viceguverneri, zamjenici predsjednika Europske investicijske banke, članovi nadzornih odbora i dr. Osjećaju žaljenje i zbog toga što su sve te godine rada i zalaganja kod tuženika postale suvišne. Zbog svega se osjećaju povrijeđeno i nelagodno, posebno kada sretnu neke stare kolege.

56. I i II tužiteljima je, dakle, povrijeđeno pravo osobnosti iz članka 19. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., u daljnjem dijelu teksta: ZOO-a) čime im je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade sud je vodio računa da naknada ne samo da mora u potpunosti nadoknaditi nastalu štetu, već mora biti učinkovita i mora imati odbijajući učinak, posebno zbog temeljnih vrijednosti koju zabrana diskriminacije ima za pravni poredak EU-a (kao u predmetu Europskog suda pravde u Luxembourggu Sabine von Colson and Elisabeth Kamann v. Land Nordrhein-Westfalen (1984), C-14/83 ECR 1891).

57. Slijedom navedenog, I i II tužiteljima pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu radi pretrpljene neimovinske štete u iznosu od po 12.000,00 eur svakome.

58. Obveza pravične novčane naknade temeljem odredbe članka 1103. ZOO-a dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe. I tužiteljica je tužbu u ovoj pravnoj stvari podnijela 3. ožujka 2014., a II tužitelj 27. ožujka 2014., slijedom čega su I i II tužiteljima zatezne kamate na iznos od 3.981,68 eur dosuđene od 27. ožujka 2014. pa do isplate, a na iznos od 8.018,32 eur od 3. veljače 2026. pa do isplate, kako su to i zatražili. Odluka o visini stope zakonskih zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a.

59. Stoga je naloženo tuženiku zbog diskriminacije s osnove društvenog položaja naknaditi I tužiteljici štetu u iznosu od 3.981,68 eur sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate i u iznosu od 8.018,32 eur sa zateznim kamatama tekućim od 3. veljače 2026. pa do isplate, pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

60. Zbog utvrđene diskriminacije s osnove društvenog položaja valjalo je naložiti tuženiku naknaditi i II tužitelju štetu u iznosu od 3.981,68 eur sa zateznim kamatama tekućim od 27. ožujka 2014. pa do isplate i u iznosu od 8.018,32 eur sa zateznim kamatama tekućim od 3. veljače 2026. pa do isplate, slijedom čega je odlučeno kao pod točkom IV. izreke presude.

61. Među strankama nije sporno da je tuženik I tužiteljici od 1. srpnja 2013. pa do prestanka njezinog radnog odnosa kod tuženika uskratio dodatak na plaću od 35% bruto, te dio dodataka na minuli rad, akademski stupanj te dodatke s osnove Sporazuma o dodacima na plaću u obrazovanju i znanosti.

62. Nalazom i mišljenjem „Vještak Tkalec“ d.o.o. od 12. studenog 2015. utvrđeno je da iz obračunskih lista plaća proizlazi da je tuženik plaću iz vlastitih sredstava isplaćivao I tužiteljici pod nazivom dodatna isplata 35%, na koju su obračunavani dodatak za minuli rad i dodatak za doktorat, te dodatak s osnove Sporazuma o plaćama. Mišljenja je da potraživanje I tužiteljice na ime dodatne isplate od 35% bruto plaće, a koja se isplaćuje na teret tuženika, za razdoblje od 1. lipnja 2013. do 31. kolovoza 2013. mjesečno iznosi 3.928,73 kuna, odnosno ukupno 11.786,19 kuna. Prema dopisu tuženika 13. plaća u 2013. nije isplaćivana zaposlenicima tuženika.

63. Navedenom nalazu i mišljenju stranke nisu prigovarale, te ga je sud prihvatio u cijelosti, jer je isti sačinjen stručno, objektivno i sukladno priležećoj dokumentaciji u spisu.

64. Iz iskaza I tužiteljice proizlazi da je za umanjene dodatak saznala u srpnju kada je podigla isplatnu listu za lipanj 2013., dok je iz potpisne isplatne liste za srpanj 2013. razvidno da su joj predmetni dodaci ukinuti i za taj mjesec.

65. Uvidom u Sporazum o prestanku radnog odnosa od 27. kolovoza 2013. (dalje u tekstu: Sporazum, list 99. spisa) utvrđeno je da su se tuženik i I tužiteljica suglasili da je tuženik prema njoj izvršio sve svoje obveze, tj. da joj je omogućio korištenje godišnjeg

odmora za 2013., i sve svoje obveze u odnosu na ostala njezina potraživanja vezana uz radni odnos i iz radnog odnosa, osim plaće za posljednji mjesec koja će biti isplaćena u zakonom predviđenom roku. Tuženik i I tužiteljica su se suglasili da je I tužiteljica prema tuženiku izvršila sve svoje obveze vezane uz radni odnos i iz radnog odnosa. Radni odnos prestaje s danom 31. kolovoza 2013., te je utvrđeno da je Sporazum sklopljen na temelju zahtjeva I tužiteljice.

66. I tužiteljica smatra da se Sporazumom nije mogla odreći potraživanja koja proizlaze iz diskriminirajućeg postupanja tuženika, budući ista još nisu niti bila dospjela.

67. Suprotno prethodno navedenom stavu I tužiteljice, temelj za isplatu predmetne akontacije bila je Odluka o obračunu akontacije plaća na teret vlastitih prihoda od 20. siječnja 2005. (u daljnjem tekstu: Odluka o obračunu) s kojom odlukom je tužiteljica bila upoznata. Budući da je I tužiteljica i u trenutku potpisivanja Sporazuma bila upoznata da joj je tuženik, iako je u cijelosti ispunila sve uvjete za isplatu mjesečne akontacije prekonornog rada sukladno Odluci o obračunu, neosnovano ukinuo predmetne dodatke i u kojoj visini, za zaključiti je da se Sporazumom I tužiteljica suglasila da je tuženik izvršio sve svoje obveze u odnosu na njezina potraživanja vezana uz radni odnos i iz radnog odnosa, osim plaće za kolovoz 2013.

68. Slijedom navedenog, I tužiteljica nema pravo na isplatu uskraćenih dodataka na plaću za lipanj i srpanj 2013., pa je valjalo odbiti zahtjev I tužiteljice za isplatom bruto iznosa od 1.042,86 eur sa zatraženim kamatama, kao pod točkom V. izreke presude.

69. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. i čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023., u daljnjem tekstu: OT/23).

70. Osnovom vrijednosti predmeta spora od 33.527,65 eur I i II tužiteljima priznati su troškovi sastava tužbe od 3. ožujka 2014. i 27. ožujka 2014. (po 500 bodova prema Tbr. 7/1 OT/23), sastava podnesaka od 19. svibnja 2014., 7. srpnja 2014., 17. srpnja 2014., 14. studenog 2014. i 3. veljače 2026. (po 500 bodova prema Tbr. 8/1 OT/23), sastava dva podneska od 21. svibnja 2014. (po 25 bodova prema Tbr. 8/4 OT/23), sastava podnesaka od 15. prosinca 2014., 23. ožujka 2015., 25. studenog 2015. i 16. veljače 2016. (po 100 bodova prema Tbr. 8/3 OT/23), pristupa na ročišta 30. svibnja 2014., 7. srpnja 2014., 14. studenog 2014., 15. prosinca 2014., 16. veljače 2015., 23. ožujka 2015., 4. svibnja 2015., 19. veljače 2016., 5. ožujka 2026. i 7. rujna 2026. (po 500 bodova prema Tbr. 9/1 OT/23), pristupa za ročište za objavu (50 bodova prema Tbr. 9/3 OT/23), sastava žalbe (625 bodova prema Tbr. 10/1 OT/23), sastava revizije (750 bodova prema Tbr. 10/5 OT/23), sastava ustavne tužbe (1000 bodova prema Tbr. 31/1 OT/23), što uz vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr. 50. OT/23), PDV od 25% i uvećanje od 10% za zastupanje više osoba (Tbr. 40/1 OT/23), iznosi 31.281,25 eur, kojem iznosu valja pribrojati i troškove financijskog vještačenja u iznosu od 200,00 eur. Stoga su I i II tužiteljima ukupno priznati troškovi u iznosu od 31.481,25 eur sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO). Stoga je odlučeno kao pod točkom VI. izreke presude.

71. I i II tužiteljima nisu priznati troškovi sastava podneska od 21. kolovoza 2015., jer istim dostavljaju dokaz o uplati predujma za troškove vještačenja, pa isti nije bio nužan u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a, budući sud uvidom u službenu evidenciju ima mogućnost provjeriti uplatu troškova vještačenja. Zahtjev, pak, I i II tužitelja za naknadom ostalih troškova postupka ukazuje se previsoko postavljenim u odnosu na važeću Tarifu.

72. Slijedom navedenog, zahtjev I i II tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 9.625,00 eur sa zatraženim kamatama valjalo je odbiti kao pod točkom VII. izreke presude.

73. Na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka valjalo je u cijelosti odbiti kao pod točkom VIII. izreke presude.

74. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 15. listopada 2026.

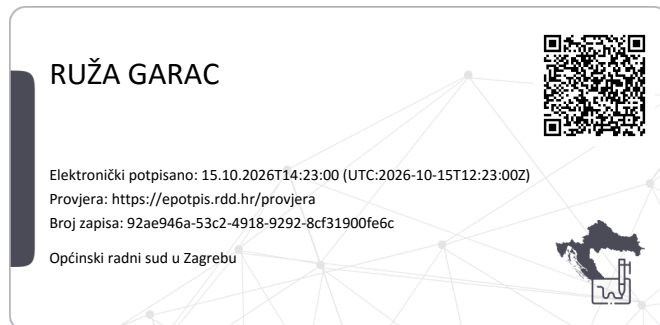
Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

DNA:

1. pun I i II tužitelja
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-b5753**

Kontrolni broj: **04aa1-396a9-5ef34**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.